

Dr. sc. Mira KOLAR - DIMITRIJEVIĆ

Filozofski fakultet Zagreb

Elizabeta WAGNER

PRILOG POVIJESTI ZAGREBAČKOG DRUŠTVA "PODRAVAC-BILOGORAC" 1934.-1947. GODINE

1.

U Zagrebu je od 1934. do 1942. djelovalo kulturno-humanitarno društvo "Podravac-Bilogorac". To je jedino kulturno-humanitarno društvo pod tim nazivom i treba ga razlikovati od Hrvatsko nogometnog kluba "Podravac" 1924. u Đelekovcu, biciklistički klub "Podravac" u Virju iz 1926 odnosno od Hrvatskog pjevačkog društva "Podravac" u Koprivnici. Iako je kroz njegovo članstvo prošlo više od 600 osoba, među kojima i takove osobe kao što je Grgur Karlovčan, dr. Rudolf Horvat, prof. Blaž Madjer, dr. Pavao Kvakan, dr. Ivan Puhač, Đuro Fučijaš i mnogi drugi koje ne možemo na ovom mjestu spomenuti, postojanje ovog društva se do danas prešućivalo, iako ono čini dio hrvatske kulturne baštine. Naime, iako je ovo društvo bilo malograđansko, ono je zbog svoje političke nezavisnosti, ili možda upravo stoga brzo palo u zaborav nakon ukinuća 1942. odnosno 1947. godine. Ipak, u njegovom okrilju nalazile su svoju zaštitu i utočište mnoge napredne ali i reakcionarne snage. Možda je tako htjelo vodstvo ovo društva, koje nije htjelo znati detaljne podatke o svojim članovima, pa ih se nije pitalo ni za vjeru, ni za stranačko opredjeljenje, niti su traženi ostali podaci. Važno je bilo biti Podravac u Zagrebu iz Podravine. To je osobito značajno zbog toga što je u vrijeme provođenja šestosiječanjske diktature, a još i mnogo kasnije bilo zabranjeno hrvatsko ime, ali i rad svih stranaka s hrvatskim predznakom. U traženju izlaza počela su nicati regionalna društva, kod kojih regionalno ime ili ime grada zamjenjuje nacionalnost. Tako je u Zagrebu osnovano 1930. Društvo za unapređenje Karlobaga, 1931. Društvo Zagrebčana, 1932. Društvo za promicanje probitaka Gorana i Gorskog kotara, 1934. Društvo Ličana i iste godine Društvo "Podravac - Bilogorac" itd. no djelatnost možemo proučavati samo ona društva kod kojih je očuvana arhiva. Nekim čudom očuvana je arhiva društva "Podravac Bilogorac" i to tako da je u Domu umirovljenika u Zagrebu u Klaićevoj 32 umro poslije 1954. ing. Rudolf Kolibaš, višek godina predsjednik, a onda do 1942. i počasni predsjednik društva i jedini utemeljitelj. On je već 1947. veliki dio arhive "Podravca-Bilogorca" poklonio tadanjem Arhivskom sabirnom centru Zagreba, te je odredio da se nakon njegove smrti preda i drugi dio s osnivačkim dokumentima i njegovim sjećanjima, koje je do zadnjeg držao kod sebe kao svoje najveće blago. Tako se je čitava arhiva društva "Podravac - Bilogorac" našla u današnjem Državnom arhivu u Zagrebu, Opatička 29.¹ Iako fond nije posve potpun moguće je rekonstruirati rad tog društva, izuzev za 1946. i 1947. kada društvo još nije ukinuto ali više i ne djeluje. Ovo je prvi rad koji govori o ovome društvu a iz popisa njegovih članova može se mnogo toga zaključiti o udjelu Podravaca razvoju grada Zagreba. Ovaj popis je sastavni dio ovog rada i radi jednostavnosti ne ćemo navoditi zanimanja niti druge podatke koji se mogu iščitati iz priloga ovom radu gdje je donesen popis članova abecednim redom.

Tijekom velike svjetske krize diktatura je počela popuštati, a ljudi su se ponovno počeli zanimati za društveni život. No tek nakon smrti kralja Aleksandra osjetilo se je da dolazi novo vrijeme pa i osnutak Kulturno-humanitarnog društva Podravac - Bilogorac pada u to vrijeme.

Zamišljeno je da se oni Podravci koji žive u Zagrebu, a koji potječu iz kraja sjeverno od Bilogore između Ludbrega i Pitomače, odnosno s područja koje je nekoć bila Đurđevačka krajiška pukovnija, organiziraju u društvo "Podravac - Bilogorac". Podravska geografska odrednica bila je ključna za ućlanjivanje u društvo, a zanimanje, spol, materijalno stanje bilo je bez svake važnosti. Novog člana su trebala preporučiti dva člana društva, a upravni odbor je u pravilu prihvaćao nove članove.

Prvi puta na dan Velike Gospe 1934. sastalo se 28 Podravaca u gostionici "Triglav" vlasnika Zwergera u Mesničkoj 6, koji su izabrali privremeni odbor na čelu s Francinom Culegom kao predsjednikom, Lovrom Topolčićem kao tajnikom te odbornicima Katicom Mikulić, Josipom Kraljem i Ivanom Tomašekom. Zapisnik je vodio Ferdo Mencinger koji se potpisao kao tajnik na dokumentima iz tog vremena. Osim ovih na sastanku su bili Martin Šignjar, Dr. Mijo Medjumorec, Gjuro Mikulić, dr. Milan Goldschmidt, dr. Slavko Goldschmidt, Franjo Šimunec, Hugo Kollman, Mirko Sirac, Slavko Peček, prof. Blaž Madjer, Rako Živičar, Josip Šiletić, Juraj Ettinger, F. Fuček, Ivan Živko, Đuro Bazijanec, Mijo Furdek, Martin Vedriš, Jakob Ranilović i još neki. Oni su preko novina "Jutarnji list" i "Večer" sazvali za 24. kolovoza 1934. plenarnu sjednicu u gostionici Vladimira Černea u Varšavskoj ulici 5². Na ovu konstituirajuću sjednicu su došli kanonik dr. Mijo Medjimorec, Andrija Šimunić, dr. Slavko Goldschmidt, dr. Milan Goldschmidt, Mirko Ettinger, Franjo Culeg, Šime Tomac, Ivo Tomašek, Ivan Vargović i Gjuro Mikulić i neki drugi te su podnijeli zahtjev Upravi policije Zagreb da žele osnovati društvo "Podravac - Bilogorac" i zamolili da li mogu 29. kolovoza 1934. održati osnivačku skupštinu u istoj gostionici. Prema ne posve pouzdanim sjećanjima ing. Rudolfa Kolibaša, koji je svoja sjećanja izradio poslije 1945 godine, prva inicijativa za osnivanje ovog društva je potekla od Đure Mikulića, koji je stanovao u zgradi zabranjenog Hrvatskog sokola na Mažuranićevom trgu, te je, razgovarajući 4. kolovoza 1934. s Ferdom Mencingerom, umirovljenim kapetanom iz Čepelovca, izgovorio misao kako bi bilo dobro da se osnuje jedno društvo Podravaca u Zagrebu radi razgovora i njihovog međusobnog pomaganja. Već sutradan vijest se pročula i k Mikuliću su došli Ivan Tomašek, Franjo Culeg i Ivan Vargović koji su se zainteresirali za ovu ideju i počeli ju svi zajedno realizirati. Najaktivniji u akciji za osnivanje društva bili su Mencinger i Mikulić i gotovo na svim prvim upisnicama u društvo iz jeseni 1934. nalazimo njihov potpis kao preporučitelja kandidata za prijem u društvu. Međutim, nekome se očito nije činilo zgodnim da Mencinger, čije prezime očito nije bilo domaće, vodi društvo te je Mencinger dobio posao u Sarajevu te se 3. rujna 1934. oprostio od Podravaca. Možda je Mencinger pokazivao i preveliku želju za upravljanje društvom, jer su očuvane liste koje je on sastavio kao drugi tajnik s prijedlogom kako bi trebalo izgledati vodstvo društva.³ U tom prijedlogu nije bilo ing. Rudolfa Kolibaša. Mencinger nije mogao zamisliti društvo ni bez zastave, a to je bilo ono što vlasti koje su odobravale Pravila nisu u to vrijeme bile sklone odobriti, bojeći se bujanja nacionalizma. Na Drugom sastanku Privremenog odbora 10. rujna 1934. više nema Mencingera, ali je registrirano već 187 potencijalnih članova društva od čega je bilo 173 redovnih, 14 podupirajućih i tri utemeljiteljna, (ing. Kolibaš i vjerojatno braća Goldschmidt). Đurđevac i Novigrad bili su zastupani s istim brojem članova (21), iz Virja je bilo 14 te iz Koprivnice 12 dok su drugi članovi bili iz drugih mjesta Podravine. Zanimljivo je da se ova statistika ne poklapa s

Mencingerom koji je iskazao apsolutnu premoć Novigradana.

Na Trećem sastanku u Zwergerovoj gostionici već se čitaju Pravila koja su i predana na odobrenje Banskoj vlasti Savske banovine pod br. 22094 3. rujna 1934. godine. Međutim, neke osobe na koje je Privremeni odbor računao počele su se ograđivati od rada društva. Dr. Fran Barac, profesor na Bogoslovnom fakultetu ispričao se preopterećenošću poslom. Isto tako i dr. Dragutin Tomac te prof. dr. Branko Kostinčer. Ing. Josip Horvat, visoki činovnik iz Direkcije jugoslavenskih željeznica u Zagrebu izjavljuje da se želi uključiti, ali da se želi bolje upoznati s pravilima.

Od četvrte sjednice sastanci se opet održavaju u gostionici Černe koja je bila veća od Zwergerova, a pored toga se Černe učlanio kao podupirajući član, dajući ono što su gosti trošili uz povoljne cijene. Na tom sastanku 24. rujna 1934. ispričao se i prof. ing. Rajmund Fantoni, tada već ugledni znanstvenik rodom iz Vira, da ima previše posla te da ne može surađivati s društvom, a nadbiskup dr. Ante Bauer obavještava društvo po svom tajniku da za sada ne može pomoći materijalno društvu jer je i crkva u oskudici.

U međuvremenu je ubijen u Marseillu kralj Aleksander i društvo s potpisom Franje Šimunića odmah šalje sažalnicu kralju sazivajući za to poseban sastanak 12. listopada. Ovaj događaj je svakako utjecao na društvo koje je trebalo jakog zagovornika da mu se odobre Pravila u tom teškom vremenu kada su se počeli progoniti i pravaši i ustaše i komunisti. Kao najpogodnija osoba pokazala se ing. Rudolf Kolibaš, koji je bio visoki državni činovnik koji je upravo otišao u mirovinu.⁴ On je službujući dugo godina u Pakracu kao šumar uhvatio dobre veze s Aleksandrom Ugrenovićem, koji je bio upravitelj pakračkog vlastelinstva i vrlo blizak režimu što pokazuje njegova blistava karijera i kao profesora na Šumarskom fakultetu i kao predsjednika Jugoslavenskog šumarskog udruženja. Kolibaš je bio državni činovnik još u vremenu Austro-ugarske Monarhije te je ne samo zbog stručnosti već i zbog dobre i vjerne službe novoj jugoslavenskoj državi bio nagrađen od kralja Aleksandra ordenom sv. Save IV. stepena. No, on je imao i druge odlike. Bio je lični prijatelj Dragana Trnskog, koji je kao sin velikog Ilirca i književnika Ivana Trnskog, poznavao mnoge ugledne ljude, a kao veliki župan stekao određenih zasluga za svoj kraj. Ing. Rudolf Kolibaš je 30. rujna 1934. ispunio pristupnicu pod br. 1 i u vremenu kada je žandarmerija počela ponovno zatvarati vodstva nekih društava postao najpoželjniji kandidat za predsjednika. Kolibaš je kao Novigradec nastojao okupiti u vodstvu društva svoje ljude, pa je za tajnika izabran zagrebački odvjetnik dr. Slavko Goldschmidt, sin bogatog novigradskog trgovca Mavre. Dakako da Culegu i Mikuliću nije bilo suviše drago što su društvo preuzeli visokoškolorani i bogati ljudi, no to je bio jedini način da društvo dobije legitimitet. No, svakako zbog ovog "elitizma" izostala je najavljena masovnost društva i mnogi, koji su pokazivali interes za društvo u vrijeme osnivanja, sada se pomalo povlače, ispričavajući se ili preopterećenošću poslom ili nekim drugim razlogom. Drugi su se pak upisali, ali nisu plaćali članarinu pa su i oni ispali tako da društvo ni u jednom trenutku nije imalo više od 230 članova, premda je kroz društvo prošlo više od 650 Podravaca.

Izrađena su Pravila⁵ u kojima se kaže: "Svrha društva jest da prikuplja Podravce obojeg spola (...), da radi na socijalnom, prosvjetnom, moralnom, zdravstvenom, privrednom, glazbenom i pjevačkom podizanju toga dijela našega naroda: a) da gajenjem ljubavi i ravnopravnosti upućuje svakog člana, da svoje dužnosti i prava ispunjava i ispoljava na osnovu postojećih zakona; b) da vlastitom snagom članova stvaraju sebi opstanak i ugled u društvu; c) da usposlivanjem svojih članova osigura opstanak njihov i njihovih članova obitelji, kako ne bi padali na teret društva i drugih ustanova; d) da članove sa dobrim savjetima i uputama podstrekava na časno i pravno vršenje svojih građanskih dužnosti,

KULTURNO HUMANITARNO DRUŠTVO
PODRAVAC BILOGORAC

pridežuje u subotu dne 30. studenoga 1935. pod pokroviteljstvom gosp. Draguina viteza Trnskoga, vel. Žup. u m.

KATARINSKU ZABAVU

u dvoranu bivšeg Hrvatskog Sokola, Trg Kralja Aleksandra sa
plesom i biranim rasporedom

uz sudjelovanje našeg poznatog komičara g. Zvonka Tkalca.
Plesom ravna iz blagonaklonosti g. Biškupović, učitelj plesa.

Na zabavi svira prava podravska glazba „Pitoka“ iz Gjurgjevca.

Čisti prihod namijenjen je za „Božićnicu“ siromašnih članova.

ULAZNINA 10 DINARA

POČETAK U 8^{1/2} SATI NA VEČER.

Plakat: L. Banić, Zagreb, 1935. godine u 12

KULTURNO-HUMANITARNO DRUŠTVO
PODRAVAC - BILOGORAC
U ZAGREBU

512.

PRISTUPNICA

Ja dr. Rudolf Horvat (Zanimanje) semiradni
profesor, (stan) Kacicina ulica 20 iz Zagreba
(Članovi obitelji) žena mu Jelena Horvat, a kćerka Anica udata za dr. Stana
Krasića, banovine plemića u Zagrebu

pristupam u ovo društvo kao član član i izjavljujem, da
ću se strogo držati društvenih pravila, a obvezujem se, da ću svagda bititi interes društva i uložiti
truda bilo krenja i procvata društva.

U Zagrebu, dne 21. lipnja 1934.

dr. Rudolf Horvat
(Pretpis)

Preporučuju:

1. Trnava
Mladen Petras

ODMEROVLJENO I PRIHVACENO:

Predsjednik: Trnava

Tajnik: Mladen

Slika 1. Plakat s pozivom na Katarinsku zabavu 30. studenog 1935.

Slika 2. Pristupnica dr. Rudolfa Horvata u društvo 21. lipnja 1940.

HRVATSKO
KULT. HUM. DRUŠTVO
PODRAVAC-BILOGORAC
ZAGREB, ZRINJEVAC 10

77-20

HISTORIJSKI ARHIV U ZAGREBU

Vrlo poštovani domoroče i domorotko!

Kako se vidi iz priložene pozivnice, ispunila nam se davno priželjkovana vruća želja, da dodjemo jedamput do vlastite sobice - naše slobodice. Težak bijaše put: Put prikupljanja i organiziranja članstva. Usprkos svih nedaća radilo se mladinačkim poletom i idealnim pregaranjem. Radilo se u oskudnim gostioničarskim sobicama, radilo se bez kuće i kućišta, seloći od nemilici do nedraga. Radilo se, ali uvijek sa jednom mislju, da mora doći uspjeh, da mora doći pobjeda, ne naša, nego naše ideje, da skupno i zajednički pomažemo naše Podravce u kulturnom, socijalnom i materijalnom pogledu.

U vidu nevidljivih uspjeha, evo i jedan vidljivi dokaz vriednog nastojanja, da se omogući rad svima i svakome.

Zapreka, koje su možda i Vas iz razumljivih razloga držale po strani nema; put je slobodan, i sad je na nama i na Vama, da pokročimo napred utrim putem.

Dodjite k nama, pogledajte naša djela, čujte naša nastojanja i pomognite nam moralno i materijalno u zajedničkom cilju.

Očekujemo Vas srdačno pozdravljajući „do viđenja“

Predsjednik: **Dr. MLADEN PETRAS**

Tajnik: **BUDROVIĆ FRANJO**

Slika 3. Poziv dr. Mladena Petrasa, predsjednika Hrvatskog kulturno humanitarnog društva Podravac-Bilogorac 1938. na rad u društvu kojemu je svrha pomagati Podravce u kulturnom, socijalnom i materijalnom pogledu.

Slika 4. Srećka lutrije iz 1941. koja je trebala poslužiti izgradnji Doma Podravaca u Dubravi.

kako bi bili korisni članovi svoje domovine; e) staranjem za osnutak čitaonice; f) brigom za izdanje svojeg društvenog lista koji ima biti prožet i ispunjen sadržinom prema svrsi društva; g) radom oko gradnje svojeg doma, iz kojeg ima cvasti prosvjeta, ljubav i kult prema Kralju i /domovini/.

Odlučeno je, da se muški član društva naziva "baček" a ženski "čečoka" te djevojka "čeča" ida postoje zakladni, utemeljiteljni, redoviti, podupirajući i počasni članovi. Zakladnih nije ni bilo, a za počasnog člana je za čitavo vrijeme trajanja društva izabran samo ing. Rudolf Kolibaš, koji je time dobio izuzetan položaj u društvu i mjesto počasnog predsjednika poslije 1937. godine te koji je svakako sve do zabrane društva s živim interesom pratio njegov rad.

U stvari, Pravila su sastavljena vrlo diplomatski jer je i vrijeme za osnivanje novog društva bilo delikatno. Hrvatsko se ime još uvijek dopuštalo kao geografski, a ne narodnosni pojam, a narod je bio globljen i u slučaju ne vješanja jugoslavenske zastave u vrijeme državnih proslava dok su kazne za isticanje hrvatske zastave bile mnogo strože. Maček je još uvijek u zatvoru pa je i njegova stranka ilegalna, iako uz nju pristaje većina naroda u Hrvatskoj. U očekivanju odobrenja Pravila ispunjavaju se pristupnice pa tako imamo pristupnicu povjesničara Stjepana Antoljaka iz 16. rujna 1934. a primili su ga u društvo ing. Rudolf Kolibaš i tajnik dr. Slavko Goldšmidt, a uz preporuku Franje Culega i Gjure Mikulića.

3.

1935. godina. Pravila su odobrena 14. siječnja 1935. i Antun Šimunić kao predsjednik Upravnog odbora obavještava o tome na sjednici 29. siječnja 1935. odbornike. Prva glavna, zapravo osnivačka, skupština društva bila je održana 10. veljače 1935. u "Varoškoj pivnici" u Gajevoj 9 (danas riblji restoran "Kornat"). Na skupštinu je Mencinger uputio izvještaj iz kojeg vidimo da se u društvo upisalo ili najavilo svoj upis 314 članova. Mencinger navodi da među tim članovima ima četiri sveučilišna profesora (dr. Fran Barac, rektor - kanonik, dr. Josip Marić, dr. Franjo Fancev i ing. Rajmund Fantoni), tri kanonika i prebendara (Dr. Mijo Medjimorec, Mirko Kapić i dr. Josip Lončarić), pet advokata (dr. Milan Goldschmidt, dr. Lavoslav Fišer, dr. Hinko Gotlieb, dr. Dragutin Tomac i dr. Slavko Goldschmidt), četiri liječnika (dr. Ivo Jakopović, vojni liječnik, dr. Teodor Varičak, veterinarski asistent, dr. Mladen Petras, klinički asistent, i Miroslav Lendvaj, zubar) te jedan apotekar (Krešimir Filić). Profesora je bilo četiri (dr. Blaž Magjer, dr. Branko Kostinčar, Lujo Šavor i Tomislav Krčmar), a

učitelja osam (Tomislav Trbuljak, Stjepan Bušić, Petar Horvat, Ivan Jankač, Josip Kokša, Stjepan Petras, Reš i Ružica Schlesinger). Nabrojeno je i 30 viših državnih činovnika među kojima prevladavaju šumari, suci, činovnici financijske uprave, pošta i željeznice. Trgovaca je nabrojeno sedam (Franjo Šimunić, Hugo Kollman, Ivan Lebinec, Mijo Ognjančević, Franjo Huppert, Stjepan Pavlić i Slavko Pecek). Mencinger je izradio statistiku tih Podravaca i po mjestima te je iz Novigrada Podravskog bilo upisano 79 članova, iz Đurđevca 54, iz Virja 41, iz Koprivnice 39, iz Ludbrega 17, iz Hlebina 14, iz Kalinovca 12, iz Peteranca 9, iz Pitomače 6, iz Čepelovca 6, iz Gole 5, iz Molva 5, iz Ferdinandovca (tada Jelačićevo) 4, iz Drnja 3, iz Brega 2, iz Miholjanca 2 te iz ostalih manjih mjesta 16.

Mencinger je sastavio novi prijedlog članova ravnateljstva, upravnog i nadzornog odbora te je mislio da će njegova lista biti prihvaćena na ovoj skupštini 10. veljače 1935. On je naime predložio za predsjednika Josipa Horvata, načelnika Direkcije željeznica u Zagrebu, za prvog potpredsjednika Andriju Šimunića, stolarskog obrtnika a za drugog poštanskog zvaničnika Franju Culegu. Za prvog tajnika je predložio dr. Slavka Goldschmidta, a za drugog Stjepana Bušića, učitelja. Za prvog blagajnika predložio je Stjepana Antoljaka starijeg, carinskog činovnika u mirovini, a za drugog Matu Teteca, činovnika osiguravajućeg zavoda "Croatie". Za knjižničara predlaže Gjuru Mikulića, privatnog namještenika, za prvog barjaktara Ignaca Majstorovića, brijača, a za drugog Stjepana Cilingera, tipografa iz Virja. U Nadzorni odbor predlaže inspektora financija Fabijana Gala, trgovca Hugu Kollmana i Slavka Peceka, višeg financijskog inspektora Josipa Kajgana, podrijetlom iz Novigrada te željezničkog činovnika Ivana Živka, rodom iz Virja. U širem upravnom odboru trebali su biti poštanski činovnik Mijo Godek, trgovac Franjo Huppert, poštanski zvaničnik Josip Kralj, tramvajski kondukter Mato Markeš, strojovođa Marko Vedriš i stolar Matija Restek. Ovaj prijedlog završava Ferdo Mencinger "Još jednom sretno i "Falen Bog". Međutim Mencingerova lista nije prošla, iako je po mojem mišljenju bila sastavljena dosta ravnomjerno s obzirom na razna mjesta Podravine. Glavnu skupštinu 10. veljače otvorio je Andrija Šimunić, ali je na nju došlo svega 30 osoba i taj broj nije mnogo uvećan niti nakon jednosatnog čekanja. Skupština je ipak održana, a dr. Goldschmidt je podnio izvještaj. Dana je razrješnica Inicijativnom odboru i zahvaljeno Rudolfu Kolibašu i Slavku Goldschmidtu na trudu koji su uložili u osnivanje društva. Blagajnik Štefan Horvat je podnio blagajnički izvještaj rekavši da se članarine nisu ubirale, a 609 dinara koje je prikupio Mencinger on je i odnio sa sobom te da će se od 1. ožujka 1935. početi ubirati članarine. One iznose za redovne članove 60 dinara godišnje ili pet dinara mjesečno, a studenti 20 dinara godišnje. Za status utemeljitelja trebalo je platiti 500 dinara. Za tajnika je potvrđen odvjetnik dr. Slavko Goldschmidt. U odbor su ušli liječnik dr. Mladen Petras, trgovac Slavko Pecek, trgovac Ivan Frljur, činovnik osiguravajućeg društva "Croatie" Ivan Ševček, stolarski obrtnik Matija Restek, nadkontrolor na željeznici Lovro Topolčić, postolarski obrtnik Franjo Šimunić, carinski službenik u mirovini iz Virja Stjepan Antoljak st., (podnio ostavku 13. VI. 1935), Stjepan Plantić, činovnik Ekonomske škole (podnio ostavku već 14. ožujka 1935 godine), dok su u nadzorni odbor izabrani trgovac Hugo Kollman, ravnajući učitelj Štefan Petras, krojač u Jurišičevoj 21 Slavko Marić i Cvetko Benšek. Dogovoreno je da se običu Podravci u Zagrebu te da ih se pokuša učlaniti u društvo jer da članarina od pet dinara mjesečno nije velika, ali da stvara fond koji će društvu omogućiti rad, tj. osnivanje knjižnice, sekcija i zabava.

Predsjednik i tajnik (Kolibaš i Goldschmidt) uputili su iza skupštine okružnicu onima koji su već ranije potpisali pristupnice, pozivajući ih da dolaze redovito na sastanke, koji će se održavati dva puta

mjesečno, uvečer svakog prvog i trećeg četvrtka u restauraciji "Triglav" u Mesničkoj ulici br. 6. Prva odborska sjednica poslije Glavne skupštine održana je 12. veljače 1935. na kojoj je Kolibaš postao utemeljitelj uplativši 500 dinara za najnužnije potrebe administracije. Prihvaćen je i Kolibašev prijedlog da se društvo poveže s drugim sličnim društvima kao i da se u "Jutarnjem listu", "Večeri", "Novostima" i "Slovu" objavi da je društvo počelo raditi te da se preko tih novina obavještava i o vremenu i mjestu sastanaka. Na Kolibašem prijedlog upućena je posebna zahvala Draganu vitezu Trnskom, velikom županu u miru, koji je pomogao da budu potvrđena društvena pravila. Upućena je zahvala i Adeli Novaković, sestri Kolibaša koja je živjela u Benkovcu te Josipu Kralju, Josipu Horvatu, Josipu Biškupoviću, učitelju plesa i Miroslavu Španiću, tvorničaru bombona u Zagrebu za iskazanu pažnju prema društvu koji su omogućili da ovi prvi sastanci budu ugodni i zabavni. Zanimljiva je Druga odborska sjednica od 19. veljače zbog Kolibaševe izjave da je prvo društvo "Podravac" osnovano u Zagrebu prije 42 godine, dakle 1893.⁶ Od 1. ožujka 1935. počela se je ubirati članarina te su verificirana 172 člana. No počele su i nevolje. "Triglav" se je pokazao nepodesnim za sastanke, a osobito za predavanja na koja je društvo bilo obavezno Pravilima, pa su se od 5. travnja 1935. sastanci počeli održavati "Kod Pepića" u Ilici 53. a pored razgovora kartalo se "šnapsl" i "preferencije" te su se članovi mogli opredijeliti prema svom nahodaženju za strogu austrijsku ili liberalnu francusku igru. Vrlo rado se je na ovim sastancima pjevalo u pravoj kajkavštini kao "Lepe naše bele Virje" i "Hlebine, huja haj". Početne poteškoće i prigovori na rad društva u prvoj polovici 1935. bile su tako velike da se Kolibaš htio povući s predsjedničkom mjesta te je odustao tek na nagovor prof. Blaža Madjera koji mu je naveo razloge radi čega mora ostati na čelu društva kako ono ne bi bilo rastureno po Zakonu o zborovima, dogovorima i udruženjima. Kolibaš je odustao od ostavke, ali je vođenje sjednica preuzeo Franjo Šimunić. Rad društva te prve godine je vrlo skroman. Dr. Mladen Petras je održao dva zdravstvena predavanja (18. travnja 1935. o ortopediji i opet u kolovozu o higijeni i prvoj pomoći). Pokrenuta je kuglačka sekcija čije je vođenje preuzeo Hinko Ševčik, ali je za članstvo u njoj trebalo plaćati 10 dinara mjesečno. Culeg je pak preuzeo vodstvo kartaške sekcije naplaćujući tri dinara od zainteresiranih. U srpnju je priređen prvi izlet u klet "bačeka" Martina Nikše, a isti je držao i "Podravski buffet" Pod zidom 1, iako je stari ugođaj prije izgradnje nove zagrebačke tržnice iz tog prostora nestao. Krenulo se i dalje. Zabavni odbor u kojem su radili Franjo Culeg i Ivo Tomašek, organizirali su u kolovozu zabavu na kojoj je primljeno 1.805 dinara a izdato 1.385 dinara, pa je čista zarada iznosila 420 dinara te je zaključeno da se ta sredstva zajedno s prikupljenom članarinom ulože u Gradsku štedionicu u Zagrebu kao najsigurniju koja nije bila zahvaćena krizom koja je pogodila ostale banke i štedionice u Zagrebu. No glavna zabava društva utvrđena je danom sv. Katarine, 30. studenog 1935. te je Zabavni odbor ojačan pored Culega i Tomašeka i s Mikulićem, Matotom i Goldschmidtom. Iznajmljena je velika dvorana u Kolu (Sokolu) za 2000 dinara, a pored zagrebačke glazbe sviralo je i pet glazbenika iz Kloštra na narodnim instrumentima. Obavijest o ovoj najvećoj godišnjoj zabavi društva stavljena je i u novine, a obaviještena su i određena podravska društva. Zabava je uspjela, a došao je i Dragan Trnski. Prema sjećanju Kolibaša, na ovoj Katarinskoj zabavi bila je i Mara Matočec, ali nije htjela govoriti jer je bila pod "policijskom paskom."⁷ Zabava je donijela 7.949 dinara, ali je izdato 5.754 dinara. Naime, na zabavu je došao i ban dr. Marko Kostrenčić koji je poklonio društvu 200 dinara, a tvorničar bombona Španić i Kolibaš dali su svaki po 100 dinara. Josip Horvat, načelnik Državne direkcije željeznica u Zagrebu je dao 50 dinara, a s manjim prinosima slijedili su mnogi gosti ove podravske zabave o kojoj se pričalo u Zagrebu. Izvedena je i scenska priredba te su glumili Biškupović kao Aran, glavni

zabavljač te Smojver. Pozivu "Podravca" odazvalo se i zagrebačko društvo "Šokadija" koje je imalo svoje prostorije u Radišinoj 10, i koje je pozvalo društvo "Podravec" na jesensku veselicu 12. listopada 1935. Lijep materijalni uspjeh Katarinske zabave omogućio je da se za Božićnicu 1935. podijeli siromašnim članovima društva 1.200 dinara i to tako da je djeci dano 800 dinara, odraslima 200 dinara i studentima 200 dinara te se tako društvo potvrdilo i kao humanitarno. Nabavljen je i štambilj za društvo. Trebalo je da društvo počne djelovati i kao posmrtna pomoć. U svibnju je umrla Hermina Antoljak pa se društvo moralo odlučiti kako će reagirati. Donijeta je odluka da se ne kupuje vijenac za sprovod već da se dade 100 dinara Dobrovoljnom vatrogasnom društvu u Zagrebu, što je izazvalo nezadovoljstvo dijela članova, a iz društva i odbora se povukao Stjepan Antoljak st., smatrajući da posmrtna pomoć treba ići direktno za pokojnika. Radi toga je na odborskoj sjednici 11. srpnja 1935. odlučeno da se osnuje fond posmrtno pripomoći dodatnom uplatom doprinosa čime ti članovi stječu pravo isplate od tisuću dinara za pokop. No poslovi prikupljanja članarine pokazali su se dosta zahtjevni pa je Matota preuzeo inkasatorstvo, tražeći za sebe 20% ubranog prinosa, što je postajalo sporno uvijek kada se društvo našlo u financijskog krizi.

Do nove glavne skupštine 9. veljače 1936. održane su 24 sjednice, dakle doista svaki mjesec po dvije. No stalno su se javljale poteškoće u radu, pa se od 28. studenog članovi sastaju u prostorijama "Kola", što je svakako bilo skopčano s većim troškovima jer je trebalo grijati dvoranu. No, istovremeno je tako prostor "Kola", koji je u tom vremenu bio dosta zanemaren, živio u dane sastanaka Podravaca.

4.

1936. godina. Iako je društvo trebalo biti apolitično politika je ipak navirala u društvo sa svih strana i kao ni bilo tko u Hrvatskoj tako ni društvo "Podravec - Bilogorac" nije moglo biti izvan politike, iako se nastojalo da se to ne iskaže u zapisnicima društva koji su pisani jako bezlično i uz izbjegavanje iskazivanja problema. Sastavljeno od državnih činovnika, ali i od ljudi slobodnih profesija došlo je do neke vrste borbe za prevlast u društvu i stoga je Druga godišnja skupština 5. veljače 1936. bila vrlo burna jer je vodstvo smatralo da treba suzbijati u društvu i pojavu komunista, ali da ne smije dozvoliti ni Hrvatskoj seljačkoj stranci da njezini simpatizeri preuzmu vodstvo. Naime, sada je društvo već bilo uhodano, njegovi sastanci bili su poznati policiji, a dolazak Podravaca na te sastanke nije izazivao nikakve sumnje. Zabilježen je priliv većeg broja Mačekovaca u društvo. Tako je 2. lipnja 1936. ušao u društvo i Stanislav Friščić iz Kutnjaka kod Malog Bukovca, ali je već 1937. istupio vidjevši da su otpori preorijentaciji društva u interesu Hrvatske seljačke stranke (HSS) prejaki. Tako je na prijedlog Predsjednika Gospodarske sloge Rudolfa Hercega da "Podravec" organizira seljačku smotru u nekom mjestu Podravine odgovoreno da to nije sadržaj rada društva, čime se dalo do znanja HSS-u da se ne želi s njome bliža suradnja, iako je dosta članova "Podravca" pripadalo ovoj stranci ili je s njom simpatiziralo.⁸ Ovakvo stanovište svakako osuđuje društvo "Podravec" na izvjesnu izolaciju pa ne samo HSS-ovci već i lijevo, komunistički orijentirani članovi, uglavnom omladinci, napuštaju društvo.

Na glavnoj skupštini 1936. ponovno je utemeljitelj Rudolf Kolibaš izabran za predsjednika, ali je za prvog potpredsjednika izabran predstavnik željezničkog članstva Lovro Topolčić, a drugi potpredsjednik Franjo Šimunić bio je uskoro premješten u Sušak. Tajnici su bili S. Goldschmidt i Branko Filipović. Blagajnika su bila dva: Stjepan Horvat i Stjepan Matota. U Upravnom odboru nalazi

se Vjekoslav Fantoni, Gjuro Podunajec, Stjepan Matota, Rudolf Čabudin, Jakob Trepotec i dr. Mladen Petras, dok su u Nadzorni odbor ušli Karlo Švedek i umirovljeni major Gjuro Janković.

Kolibaš i sada rijetko vodi sastanke, te ga zamjenjuje Lovro Topolčić. Kada je 10. ožujka dao ostavku na tajničko mjesto dr. S. Goldschmidt, koji je u međuvremenu otvorio odvjetničku kancelariju u Ilici 73., ove je poslove preuzeo student prava Đuro Ivković iz Kloštra. U svibnju ostavku daje i blagajnik Horvat, a u lipnju je umro i Culeg koji je zdušno radio za društvo do svoje smrti. Sastanci se uglavnom održavaju u restauraciji "Jelačić", ali često izostajanje Rudolfa Kolibaša sa sastanaka odbora pokazuje da u društvu i nema jedinstva. Pokazalo se da su Pravila nepotpuna te da ih treba nadopuniti. Izrađen je i Poslovnik koji je regulirao način vođenja sjednica i članstvo u društvu, a radilo se i na promjeni Pravila. I manipuliranje novcem nije bilo pod kontrolom. Tajnik zabavnog odbora Franjo Culeg imao je dosta poteškoća prije smrti dok je dokazao da nije oštetio društvo kod zabava već da je čak ulagao u te priredbe i svoja sredstva, jer poslovanje s gostioničarima, bifeom, muzikom i nije bilo baš jednostavno, kao ni obračuni s inkasatorima koji su dobivali 10 % prikupljene članarine, odnosno 20% upisnine. Svađe unutar društva počele su se odražavati na njegovom članstvu te su u travnju 1936. izašle iz društva Josipa Petrokova i Anđela Kralj - Lacković jer da nema nikakvog sadržaja za ženski dio članstva. Raspravljalo se i o članu Ignacu Markovu iz Kalinovca koji je bio zatvoren radi komunizma u ovo vrijeme komunističkih provala te je vodstvo lukavo zaključilo da će ga se isključiti iz članstva tek ako bude osuđen.⁹

Kod Pravila se na odborskoj sjednici 16 travnja i dalje traži da društvo bude samo kulturno i humanitarno te da mu se u naslov ne stavi "Hrvatsko kulturno i humanitarno društvo Podravec", iako je o tome raspravljano na sjednici 12. lipnja 1936. godine koju vodi V. Fantoni, jer se na sastanku nisu pojavili ni Kolibaš ni Topolčić. Uskoro poslije toga i Topolčić se zahvaljuje na potpredsjedničkom mjestu, izražavajući time svoje nezadovoljstvo nestranačkom politikom društva. Nije se mogao primjenjivati ni dovršeni Pravilnik fonda za pomaganje u slučaju smrti dok ga nije potvrdila izvanredna glavna skupština 2. kolovoza 1936. godine, a onda se opet trebalo čekati odobrenje viših vlasti, koje dosta strogo kontroliraju rad društava zbog komunista ali i mačekovštine.

Poteškoća ima i u drugim akcijama. Na sjednici 30. travnja 1936. odučeno je da se načini izlet u Đurđevac s time da je svaki sudionik trebao platiti 44 dinara. Da li radi toga ili radi politike izlet u Đurđevac je odgođen "na neizvjesno vrijeme", a novinar Nikola Škrgić socijalističkog lista "Pravde", koji je tražio izvještaj o radu društva, nije nikada dobio odgovor na svoje traženje o radu ovog društva, jer je vodstvo "Podravca" tako zaključilo 12. lipnja.¹⁰ Ipak, na poziv Kolibaša posjećena je 21. svibnja kolektivno izložba Ivana Generalića i Franje Mraza u Ulrichovom salonu u Ilici 40 te je kupljen Generalićev pejzaž Hlebina, a Kolibaš je zapisao u svojim sjećanjima da su Hlebinčani dali mnogo istaknutih ljudi među kojima spominje pisce prvog zbornika iz Podravine Josipa Belčića i Stjepana Betlehema te Franju Gažija te da iz ove sredine dolazi i poticaj za pokretanje zbornika "Selo govori" koji je uredio Ivan Sabolić iz Peteranca, a čije raspačavanje je jednim dijelom išlo preko društva "Podravec - Bilogorac". Uglavnom kroz književnost i slikarstvo jača u društvu "Podravec - Bilogorac" utjecaj lijevih.

Pod utjecajem molbe Narodne čitaonice iz Novigrada Podravskog da joj se daruju knjige, vodstvo "Podravca" se prisjetilo da je i njegov zadatak da osnuje knjižnicu za svoje članove. Početkom lipnja 1936. knjižnica je proradila, ali se za 14 dana čitanja naplaćivao jedan dinar po knjizi. Imala je 116 knjiga koje su uglavnom dobivene na dar od članova, ali je 47 knjiga pribavio društvu Branko Markulin od Društva sv. Jeronima. Radilo se uglavnom o crkveno-didaktičnim i povijesnim djelima.

Zabava u gostionici Okrugljak održana je 14. lipnja 1936. u dobrom raspoloženju. Bio je to istovremeno i plenarni sastanak društva jer je 2. kolovoza 1936. trebalo održati Izvanrednu glavnu skupštinu radi popune vodstva i usvajanja izrađenih normativnih akata. Predloženo je da se na mjesto Franje Topolčića izaberu za potpredsjednike dr. Mladen Petras i Vjekoslav Fantoni, a prvi tajnik da bude poštanski činovnik Jakov Trepotec, vješt dopisivanju. Za mjesto drugog tajnika predloženi su Florijan Benček, Markulin i Ivan Tomašek, ali je konačno izabran Branko Filipović u listopadu 1936 te je preuzeo poslove od Ivkovića, a za knjižničara je imenovan Rudolf Čabudin, bravar Državnih željeznica. Na mjesto Hinka Ševčika u Kuglaškoj sekciji izabran je J. Trepotec i odmah se izrađuju pravila te sekcije u 15 točaka, ali uplata članarine nije povećavana. Društvo opet ima problema s mjestom sastajanja pa se u kolovozu i u rujnu sastaju u gostionici Zaplatić u Maksimirskoj 7, a 7. rujna i u Martičevoj 15. "kod Šimunca". Sve su to bila privremena rješenja koja su jako otežala poslovanje društva, kao i rad sekcija i posuđivanje knjige.

Na izvanrednoj glavnoj skupštini 2. kolovoza 1936. razriješeni su neki problemi koji su do tada jako opterećivali rad društva. U skladu s potrebama novog vremena usvajaju se nova Pravila Hrvatskog kulturnog humanitarnog društva "Podravac - Bilogorac" te su poslana Banskoj vlasti na potvrdu. Poticaji za rad društva dolaze sada iz Podravine i društvo se sve više usmjerava prema Hrvatskoj seljačkoj stranci, iako to vodstvo ne želi, smatrajući da je najbolje da se drži službene državne politike. Teško je bilo utjecati na vodstvo da počne voditi više mačekovsku, prohrvatsku politiku. Hrvatsko pjevačko društvo "Sloga" iz Pitomače pozvalo je zagrebačko društvo "Podravac - Bilogorac" na svoju priredbu u srpnju i bilo bi za očekivati da će se s obzirom na godišnje doba zagrebačko društvo rado odazvati. Međutim, "Podravac - Bilogorac" se odazvao samo pozivu Narodne čitaonice u Novigradu Podravskom¹¹ te su članovi otputovali 12. srpnja 1936. u posebnom vagonu koji im je pribavio Josip Horvat, načelnik saobraćajnog odjeljenja i član "Podravca" u Novigrad, gdje je organizirana i zabava u dvorištu Dobrovoljnog vatrogasnog društva. "Podravac - Bilogorac" došao je u Novigrad s programom. Ignac Markov je deklamirao pjesmu "O selo moje", a zatim je izveden šaljiv igrokaz "Pravac bez ljubavi" u kojem su glumili Ivan Abraham, Marija Podunajec, Dorica Balatinec, Đuro Ivković, Terezija Ružić i Slavica Vuglec te šaljiva igra "Začarane čizme" koju su izveli Abraham Međurečan i Josip Vinković. Lijevo skretanje društva pokazuje pjesma "Radniku" Mihovila Pavleka Miškine koju je recitirao Vinković, a on je recitirao i pjesmu "Zar opet?" Ivana Čače. Mješoviti zbor izveo je recital "Crna je bila tama" te "O klasje moje" i "Žetelačku", a Seka i Braco Markov recitali su pjesmu "Mati" Vinka Nikolića. Sadržaj ovog programa pokazuje da u društvu jača lijeva struja i da je program pod dosta jakim komunističkim utjecajem. Poziv za gostovanje je došao i od "Gospodarske sloge" iz Kloštra. No, "Podravac" se odazvao pozivu Dobrovoljnog vatrogasnog društva iz Kloštra Podravskog jer je brat Đure Ivkovića Ivan bio tamo nadvojvoda te je 15. kolovoza 1936. Podravce dočekalo stanovništvo Kloštra i Budančevice. Ovdje je izveden scenski komad "Na Duvanjskom polju", a dobrovoljnom vatrogasnom društvu u Kloštru poklonjeno je 120 dinara. "Podravska jesenja berba" u organizaciji "Podravca" održana je u Zagrebu 4. listopada u gostionici "Kod Pepića" u Ilici 53, koji je trebao platiti glazbu i dati istoj večeru. Na organiziranju ove priredbe vrlo se založio Kolibaš koji je bio u Iloku radi nabave kvalitetnog vina te Anđelka Benček koja je poklonila za organizaciju berbe 50 dinara, a Hinko Schwarz iz Jurjevske 64 dao je 100 dinara. Međutim "berba" je podbacila jer je tek 14. rujna za pročelnika Zabavnog odbora izabran Franta (Markeš), pa je prihod iznosio svega 936 dinara a izdatak 665 dinara. Nije bilo ni muzike i očito je bilo samo vina, a to nije dovoljno da se zabave ljudi najrazličitijeg profila kakovi su bili članovi

“Podravca-Bilogorca”. Na sastanku na kojem se analizirala “Jesenja berba” zaključeno je da za Katarinsku zabavu 28. studenog 1936. glazba “mora biti iz Podravine”, i da sve mora biti bolje pripremljeno.¹²

Koliko je muke trebalo da se organizira uspješna Katarinska zabava pokazuju osam izvještaja Zabavnog odbora održanih od 16. listopada pa do 13. prosinca 1926. kada je podnesen zaključni izvještaj. Sve je trebalo dogovoriti, nabaviti, urediti. Dogovaralo se o piću i hrani, prostorijama, glazbi, plesu, tomboli itd. Odbor se dvoumio između izvedbe “Seljaka u gradu” i “Daleke svjetlosti” Frana Šignjara te je odluka pala za Šignjarov komad, koji je nakon zabave označen kao “dobar”. Lijepa je gesta učitelja plesa Biškupovića koji se je ponudio da će besplatno uvježbati novi ples “Zagrepciću” desetak parova, a koji je postao poznat pod nazivom “Seljančica”. Ovako u tančine pripremljena Katarinska zabava je uspjela zahvaljujući uključivanju “mlađe garde” u organizaciju, kako je izjavio Markeš 13. prosinca 1936 na zadnjem sastanku Zabavnog odbora. Svirale su dvije glazbe. Jedna iz Virovskih konaka pod vodstvom primaša Auspergera, i “jazz”. Zabavu u Sokolani je otvorio Kolibaš, spomenuvši da su Podravci dali mnogo velikih ljudi te je nabrojio Petra Preradovića, Ivana Trnskog, Ferdu Rusana, Tomu Blažeka a osobito je naglasio Baltazara Šimunića iz Novigrada koji da se hrabro borio 1848. godine u borbi protiv Mađara. Na ovu zabavu iznenada su došli i Gradišćanski Hrvati iz Neudorfa i Pandorfa pod vodstvom župnika Sušića i učitelja Vukovića koji su došli u Zagreb na neki sastanak. Prihod zabave iznosio 7.699 dinara od čega je izdano 5.081 dinar te je čisti dohodak iznosio 2.616 dinara pri čemu je bilo presudno da je organizirana kvalitetna tombola. Odlučeno je, da se 300 dinara utroši za nabavu knjiga za knjižnicu te da se nabavi knjiga Blaža Mađera “Časti i dobru zavičaja”, ali i “Trakavica”, Mihovila Pavleka Miškine, objavljenu 1935. godine. Također je odlučeno da se nabave dobre tambure kako bi se mogla oformiti stalna tamburaška sekcija. Međutim, Slavko Zgorelec, rodnom iz Pitomače, je odbio da proda tambure koje su bile kod njega pohranjene, ali je pristao da uvježba pjevački zbor. Stvorena je, dakle, krajem 1936. Glazbena sekcija i Diletantska kazališna grupa te su se ovom kombinacijom mogle izvoditi kraće predstave u Zagrebu, ali i po Podravini. Prema sjećanju Kolibaša Matija Restek i Petar Šklebar svirali su violinu, Stjepan Šestak bugariju, Đuro Ivković berdu, a Matija Kralj cimbale. Dobar prijem Šignjarove “Daleke svjetlosti” ponukao je izvođače da krenu i u Novigrad Podravski gdje ih je Narodna čitaonica pozvala na Nikolinjsku zabavu. Uprava “Podravca” votirala je za troškove puta 400 dinara i uspjeh je bio velik a prijem gostiju izvanredan. Međutim ovaj trošak ipak je onemogućio davanje Božićnice krajem godine te je dano samo sto dinara Društvu za spašavanje, a nadareno je i osmero djece te dva studenta (Markeš i Presečan). “Podravac” i dalje ima velikih problema s mjestom sastajanja. Zakupljen je jedan stan u Deželićevoj 31, ali društvo nije moglo plaćati stanarinu od 500 dinara mjesečno te se od kraja listopada Podravci ponovno sastaju u restauraciji “Kolo”, gdje su preseljene i knjige i cijeli inventar društva. Prijelaz iz 1936. u 1937. bio je za društvo pun problema. Čitav siječanj Kolibaš se nije pojavio u društvu, pa sastanke vodi dr. Petras, a Andrija Šimunić preuzima blagajničke knjige od Horvata kako bi ih predao drugom blagajniku Matoti. Tamburaška sekcija s Restekom sve upornije traži da se nabave tambure i da se osigura prostor za njihove probe. No novaca nije bilo dovoljno. Samo za tamburu “kontrašicu” društvo je dalo 160 dinara. Tamburaška sekcija je ponovno konstituirana 21. prosinca 1936. te je za pročelnika izabran Matija Restek, za tajnika Slavko Rujnić a za blagajnika Petar Šklebar, dok su ostali članovi bili Matija Kralj, Josip Vajda i Đuro Ivković. Pripreme za glavnu godišnju skupštinu pokazale su se složenijima nego što se očekivalo. Josip

Horvat, načelnik saobraćajnog odjela Direkcije državnih željeznica, rodom iz Subotice kraj Koprivnice, odbio je kandidaturu za predsjednika, no dr. Kvakana je pristao da bude prvi potpredsjednik. U svakom slučaju u okviru ovog malograđanski orijentiranog društva razvijaju se napredne ideje, a osjeća se i sve jači utjecaj lijevog krila Hrvatske seljačke stranke i komunista.

5.

1937. godina. Glavna godišnja skupština održana je 7. veljače i, iako je tiskano 500 pozivnica, skupština je bila dosta slabo posjećena. Sve do srpnja se nestrpljivo čeka na potvrdu pravila zbog izmjene naziva društva u kojem je sada i hrvatski pridjev. Upravni odbor je znatno izmijenjen, ali je predsjednik ipak ostao Rudolf Kolibaš, a tajnik Đuro Ivković. Za potpredsjednika je pak izabran prof. dr. Kvakana a za drugog tajnika Franjo Budrović, dok su isplate mogli potpisivati samo Andrija Šimunić i Jakov Trepotec. Odbornici su prof. Blaž Madjer, Švedek, trgovac manufakturnom robom iz početka Duge (ulice Pavla Radića), učiteljica u mirovini Milka Stazić, rodom iz Novigrada Podravske, poštanski činovnik Stjepan Matota te umirovljeni major u miru iz Kalinovca Đuro Janković.

Ovaj novi sastav skreće dosta u hrvatske vode no prijedlog Gjura Mikulića, privatnog namještenika rodom iz Novigrada, da se priredi u društvu nekoliko vjerskih predavanja odbijen je s motivacijom da su članovima važnija predavanja o Podravini te je zamoljen prof. Blaž Mađer da pozove Franju Brdarića iz Koprivičkog Ivanca da održi jedno predavanje o prošlosti komarničkog arhiđakonata, na koju temu mu je Blaž Madjer i objavio rad u svojem zborniku "Časti i dobru zavičaja". No nije registrirano da je takovo predavanje održano.¹³

No, vodstvo je bilo znatno popustljivije prema seljačkoj književnici Mari Matočec koja je došla sa svojom diletantskom grupom u Zagreb da održi priredbu "Povratak iz grada na selo" u Malom kazalištu u Frankopanskoj ulici 10. Kolibaš je pozvao članove društva da dođu u što većem broju na priredbu i da lijepo dočekaju Maru Matočec, a sam ju je pozdravio pred punom dvoranom u kojoj je sjedio i nadbiskup Alojzije Stepinac. Članstvo se odazvalo Kolibašinom pozivu te je poslije priredbe organizirana ugodna veselica u Kolu, a trošak od 650 dinara podmirilo je društvo iz svojih sredstava.¹⁴ Kolibaš je zapisao da ga je sredinom te godine posjetio u njegovoj kući u Fijanovoj 12 i "stari prijatelj" Mihovil Pavlek Miškina, te da su zajednički otišli na sastanak društva u "Kolo", gdje je narodni zastupnik koprivničkog kotara bio "burno ozdravljen".¹⁵

Po prvi put se zapaža u društvu veći interes za gospodarske probleme sela. Na prijedlog dr. Kvakana odlučeno je da se raspravlja o akciji "Zemlje" da organizira kolonizaciju iz pasivnih krajeva u slabo naseljene krajeve Slavonije, ali tek nakon što su proučena pravila ove organizacije. Kada su vidjeli da "Zemlja" nije političko društvo pristali su da mu budu član utemeljitelj kroz uplatu određenih sredstava. Raspravlja se i o društvu "Hrvatska žena" u kojoj je vrlo aktivan povjesničar dr. Rudolf Horvat i njegova supruga Jelena te i ovdje nije dana podrška radu ovog društva, kao što to nije dano ni Rudolfu Hercegu koji je zamolio "Podravac" 22. V. 1937. da sudjeluje na smotri Hrvatske seljačke kulture 13. lipnja 1937. Intenzivan društveni život seljačkih društava sjeverne Hrvatske na neki način zaustavlja Tamburašku sekciju "Podravca - Bilogoraca", koja nije uvijek bila u tom vremenu niti jedan novi komad te je Andrija Šimunić kao tajnik dobio zaduženje da potakne rad sekcije.¹⁶

U travnju se počelo razmišljati i o izletima. Za izlet na Plitvička jezera javilo se 25 zainteresiranih, pa izlet nije realiziran, ali je u srpnju načinjen izlet u Bukovačke vinograde, a održana je 29. kolovoza i "Berba grožđa" u Kolu. Ova zadnja priredba donijela je dobitak od svega 658 dinara a izdatak je

bio 360 dinara i još 189 dinara za glazbu, pa zapravo od ove zabave nije bilo nikakve materijalne koristi. To je izazvalo prepirku između Čabudina i Šimunića. Čabudin je rekao da glazbe nije ni trebalo. Ipak je odlučeno da se kupe cimbale od Šimunića za 400 dinara i da ih čuva kapelnik tamburaške sekcije Restek. Tom kupnjom društvo došlo u posjed vrijednog i rijetkog instrumenta, ali je njegovo održavanje bilo dosta skupo s obzirom na slabe prilive društva.¹⁷

Društvo ponovno pokazuje znakove nestabilnosti. Na primjer, jedna odborska sjednica nije se mogla ni održati jer "nitko nije došao". U međuvremenu je Kolibaš ponovno podnio ostavku, pa ga je opet trebalo moliti da ostane predsjednik, da bi onda otišao na banket Humanitarnog društva Jelačić za vojne invalide u Kačićevu 16 čiji je predsjednik bio Josip Pozaić a tajnik Makso Turk.¹⁸

Radi vidljivijeg označavanja pripadnosti društvu na sjednici odbora 3. srpnja odlučeno je da se ipak izrade značke i počasne diplome, tj. da se realizira ranija odluka, kao i da se dade tiskati 500 komada članskih iskaznica kod tiskara Mossingera, koji je najbolje u Zagrebu radio te poslove. Društvo se u to vrijeme financijski dosta oporavilo aktivnijim ubiranjem članarine i zaostalih prinosa za pogrebni fond koji je plaćalo svega 125 članova. Mnogi su izašli upravo u to vrijeme iz Posmrtnog fonda jer je Dragiša Cvetković kao ministar socijalne politike izdao Pravilnik o mirovinskom osiguranju i posmrtnoj pomoći za radnike i obrtnike čime je konačno realiziran Zakon o osiguranju radnika iz 1922. u cijelosti. Državni Središnji ured za osiguranje radnika bio je mnogo sigurniji jamac za ovakve isplate od malog i slabog društva čiji je glavica posmrtnog fonda iznosila svega 4.000 dinara nadopunjena mjesečnom uplatom od deset dinara po članu. Društvo je često bilo insolventno u isplatama posmrtno pomoći, pa se nisu plaćali ni određeni procenti inkasatorima, pa Matotu smjenjuje Trepotec, a krajem godine naplatu preuzima Slavko Blaga, privatni namještenik iz Đurđevca.

Međutim ni u svibnju 1937. društvo još nema odobrena Pravila jer je banska uprava odbila potvrdu Pravila radi člana 19. gdje se govori o društvenoj zastavi. Naime, Hrvatsku još od polovice 1936. potresaju afere sa zastavama. U Koprivnici je 26. srpnja 1936. došlo do napada žandarmerije i policije na povorku te je nosilac barjaka bio izbatinan kundacima na smrt.¹⁹ Odlučeno je stoga da se taj član jednostavno briše, tj. da u Pravilima ne bude ni riječi o zastavi te je Banska uprava 24. srpnja 1937. Pravila potvrdila. Pravilnik posmrtnog fonda je pak vraćen s primjedbom da ne treba potvrdu Banske vlasti već da je taj fond potpuno pod upravom Upravnog i Nadzornog odbora odnosno Glavne skupštine koja mora potvrditi njegov rad. Na sjednici 8. siječanja 1938. društvo mijenja ime u Hrvatsko -kulturno društvo "Podravac - Bilogorac" i radi po novim Pravilima. Prema njima društvo je imalo redovite članove, Podravce, koji su plaćali članarinu i posmrtni fond, podupiruće koji nisu trebali biti rođeni Podravci i koji su plaćali članarinu, ali nisu morali plaćati posmrtni fond, savjetujuće koji plaćaju članarinu i koji su od koristi društvu te jednog počasnog člana (Kolibaš).²⁰ Ustvari, sve do sjednice Upravnog odbora 30. kolovoza 1938. razlike između redovnih (izvršujućih) i podupirućih članova su se često miješale i neki članovi prelaze iz podupirućih u redovne članove te se osjeća da se društvo loše vodi i da se nekako ne snalazi u ovom vremenu kada usprkos Jugoslavenske radikalne stranke i njenog terora sve više jača Mačekova stranka. Društvo "Podravac - Bilogorac" je to osjetilo kroz masovni priliv članova HSS-ovske ili lijeve orijentacije. Izvršena je pretplata na reviju "Zagreb" društva "Zagrepečana", dosta jake pravaške orijentacije, ali je istovremeno odlučeno da se Blažu Mađeru dade 1.000 dinara kao pomoć za izdavanje njegove knjige "Časti i dobru zavičaja" (Zagreb, 1937.), koja je tiskana u Šibeniku u tiskari "Kačić". Čabudin je odmah iskoristio priliku da zatraži da se nabavi komplet djela Augusta Šenoae, Vjenceslava Novaka

i Silvija Strahimira Kranjčevića bez kojih ne smije biti niti jedna biblioteka.²¹

U jesen društvo opet nema stalnog mjesta za sastajanje pa su sastanci sve do travnja 1938. održavani u gostionici Ivana Zebića u Vlačkoj 50 jer je prostor Kola prevelik i prehladan. Priređena je i te godine Katarinska zabava 27. studenog 1937. i Martinu Bartoliću koji vodi Zabavni odbor dano je 7.000 dinara predujma za nabavu vina, pića i hrane iz Podravine. Mnogo se očekivalo od te zabave, i primitak je iznosio 11.900 a izdatak 10.975 pa je čisti dobitak iznosio 934 dinara, što i nije bilo tako loše s obzirom na policijske kontrole i paske.

No iako je odbijena isplata Božićnice djeci zbog "teških vremena u kojima je opstanak takovih društava ugrožen" kako je izjavio Blaž Madjer, društvo je dalo tisuću dinara za posvetu društvenog barjaka novigradskom pjevačkom društvu "Vitez Trnski". Naime prema opširnom obrazloženju predsjednika ovog društva Stjepana Nikšića i tajnice Marije Šajnić od 3. prosinca 1937., izrada zastave kod Časnih sestara u Frankopanskoj 17 stajala je 8.470 dinara, od čega je Dragan vitez Trnski sakupio sam 3.600 dinara, ali je trebalo skupiti i razliku. Nakon podulje rasprave odobreno je "iznimno" 1.000 dinara, opravdavajući to zaslugama koje je imao Dragan Trnski kod osnivanja društva "Podravac - Bilogorac".²²

Biblioteka radi. Ferdo Singer, koji je bio upravitelj Švarcovog mirovnog doma u Maksimirskoj 63, ali i član društva od prvog dana, poklonio je društvu "Podravac" 14 knjiga, a slično su postupali i drugi. Pod pritiskom članstva krajem 1937. ipak je odlučeno da se dade tisuću dinara za siromašnu djecu Podravaca u zagrebačkim školama. Preko predsjednika Zajednica Doma i škole u Zagrebu Butorca načinjen je popis djece po svim zagrebačkim školama, što je s obzirom na brojne zagrebačke škole bio dosta veliki posao. Podravske djece registrirano je 106 i 20-oro najsiromašnijih dobilo je po 50 dinara pomoći.²³ Isplata ovih sredstava posve je ispraznila društvenu kasu "Podravca" pa se i Đuro Ivković pokušao riješiti tegobne i vrlo zahtjevne dužnosti ubiranja članarine, ali mu ostavka nije uvažena.

6.

1938. godina. Glavna skupština održana je 13. veljače 1938. u osam sati ujutro. Na njoj je izabran za predsjednika liječnik dr. Mladen Petras iz Novigrada Podravskog. Za prvog potpredsjednika je izabran ugledni zagrebački stolarski obrtnik Andrija Šimunić, rodom iz Novigrada, a za drugog odvjetnik dr. Dragutin Tomac iz Molva. Za tajnike su izabrani Franjo Budrović i Milka Stazić. Za blagajnika je izabran Trepotec, a za knjižničara je ponovno potvrđen Rudolf Čabudin, iako nije imao potrebne kvalifikacije za ovaj posao. U širi upravni odbor su izabrani prof. Blaž Madjer, umirovljeni učitelj Josip Kokša, klesar Franjo Hrnčir iz Kloštra, privatni namještenik Gjuro Mikulić iz Kloštra, Martin Bartolić, privatni činovnik Karlo Švedek iz Kalinovca, umirovljeni pukovnik Mijo Janković iz Kalinovca i torbarski obrtnik Gjuro Mihoković iz Pitomače koji je imao svoju trgovinu u Jurišićevoju 16 i u Vlačkoj 90. U Nadzorni odbor je izabran dr. Dragan Holler, koji se onda na ovoj dužnosti nalazi sve do 1941. godine.²⁴

Na prvoj sjednici novog upravnog odbora 25. veljače 1938. u gostionici Zebić u Vlačkoj 50 Petras je rekao da trebaju raditi "svi za jednoga a jedan za sve", jer samo to može biti tajna uspjeha. Dogovoreno je da sjednicama upravnog odbora mogu prisustvovati i ostali članovi društva ako sjednice nisu tajne te je dakle želio da više članova društva sudjeluje u njegovom radu. Šimunić je pak rekao da na osnovu dotadanjih iskustva treba pažljivije voditi financije i neplatiše prebrisati iz

članstva, a da u društvo ne bi trebalo primati ni "nepoćudne kandidate", što ukazuje da je bilo problema s pojedinim članovima. Dogovoreno je da čeka Milka Stazić prima sto dinara mjesečno za obavljanje administrativnih poslova, ali i za pomaganje članicama u uputama za vođenje kućanstva, odgoja djece i uputa u ručnom radu, čemu je kao učiteljica bila iskusna. I dr. Tomac je ponudio članovima besplatne pravne savjete te je sve pokazivalo da se društvo pokušava organizaciono srediti u novim uvjetima. Dogovoreno je i da se uvede urudžbeni zapisnik radi kontrole dopisa, ali budući da na spisima nema nikakvog broja, vjerujem da su spisi i dalje lutali od predsjednika do potpredsjednika, tajnika i blagajnika. Ni kartoteka nije modernizirana po uzoru na druga društva pa su veze između vodstva i članova često pucale, a vodstvo nije znalo što radi članstvo, te rad kakav je razvilo Društvo Hrvatskog Zmaja nije bio moguć. Na spomenutoj sjednici Branko Filipović je naveo da je najveća slabost društva što ima preslabe veze s drugim društvima i što društvo nema vlastite prostorije te što knjižničar nije intelektualac. Čabudin ukazuje da s obzirom na broj Podravaca u Zagrebu treba uvećati članstvo društva i da bi svaki član trebao dovesti još jednog člana. Dr. Tomac je rekao da misli da bi iz naslova trebalo brisati naziv "Bilogorac", jer da to mnoge zbunjuje jer se misli da društvo okuplja i pravoslavno stanovništvo s Bilogore, ali ova kritika nije prihvaćena.

U međuvremenu Budrović je uspio naći jednu sobu na Zrinjercu 10 za koju je društvu "Goranin", koje je bilo vlasnik prostorija, trebalo plaćati 800 dinara mjesečno i podmirivati četvrtinu troškova ogrjeva i rasvjete, a morale su se nabaviti i stolice i stolovi za društvo "Podravec - Bilogorac". Sretni da imaju prvi puta svoj vlastiti prostor društvo je 7. svibnja 1938. održalo tu veselicu na kojoj je Petras iznio kratku povijest društva, Hriste Šimunić deklamirao Rusanovu pjesmu "Podravini" i svirala tamburaška sekcija. Ivković je na drugom plenarnom sastanku 12. srpnja 1938., koji su se održavali četiri puta godišnje o važnijim stvarima, rekao da Upravni odbor mora biti aktivniji i da treba paziti na međusobne odnose jer "u društvu mora svakome biti ugodno" bez obzira na stranačku opredijeljenost. Te su prostorije omogućile "Podravcu" intenzivniji rad, iako su se sastanci odbora i dalje održavali samo dva puta mjesečno i to u subotu. Međutim zbog visoke stanarine vodstvo društva je moralo tu sobu iznajmiti u podnajam Aurelu Vukovarcu za tečaj općinskih bilježnika. No, ni na taj način nije bilo moguće dugotrajnije podmirivati stanarinu u odnosu na prihode društva pa su te prostorije otkazane već 19. prosinca 1938. s otkaznim rokom od tri mjeseca, da bi se sastanci ponovno održavali u Kolu kod Gradišćanca Gregurića. Naime, zbog krize 1938. mnogi članovi ne plaćaju ionako malu članarinu, pa je Andrija Šimunić na sjednici 22. travnja 1938. iskazao da od 419 upisanih članova 212 kasne s uplatama, a da isplata posmrtnina znatno prazni kasu. Počelo se razmišljati da se članarina povisi od 5 na 10 dinara, no to je izazvalo protivljenje drugih koji su smatrali da u krizi ne treba rješavati probleme na taj način te je odlučeno da pojedini imućniji članovi društva mogu plaćati mjesečno i veće prinose ali samo ako je to njihova volja. Pregled uplata pokazuje da su takovi dobrovoljci bili rijetki. Počela su se primjenjivati Pravila u onom dijelu gdje onaj tko ne plati članarinu prestaje biti član društva pa imamo česte slučajeve da je neki zagrebački Podravec prestao biti član društva da bi opet nekoliko mjeseci kasnije bio ponovno primljen u društvo. To je dakako stvaralo zbrku u pristupnicama jer je ispunjavao novu pristupnicu. Odbijen je Filipovićev prijedlog da se osnuje ping-pong sekcija uz naplatu svake igre sa jednim dinarom, iako je bilo 15 interesenata.²⁵

Zbog slabih financijskih mogućnosti nije se moglo realizirati sve što je trebalo. Dr. Petras je išao sam na posvetu društvenog barjaka u Novigrad Podravski jer su željezničke karte bile skupe. Bilo je i

promašaja. Rudolf Matz, glavni tajnik Hrvatskog pjevačkog saveza i skladatelj sklon podravskim pjevačkim društvima i Mari Matočec obavijestio je tek 1. lipnja 1938. vodstvo "Podravca - Bilogorca" da u Zagreb dolazi najstarije Hrvatsko pjevačko društvo iz SAD-a "Zora" iz Chicaga, pa "Podravac" nije imao svog čovjeka u delegaciji. Izlet u Karlovac 24. srpnja 1938. je uspio. Na Malu gospu dodijeljena je počasna diploma počasnom članu društva Kolibašu. Dr. Petras, specijalist za ortopediju održao je početkom listopada predavanje o radu u svojoj struci i njenom značenju za sakatu djecu. Povodom smrti istaknutog političara dr. Ante Trumbića održana je 29. studenog komemoracija te je Petras rekao nekoliko riječi, a umjesto vijenca poslano je 600 dinara Hrvatskom radničkom savezu za nezaposlene radnike.²⁶ S velikim je zadovoljstvom primljeno imenovanje profesora Blaža Madjera za direktora Pete realne gimnazije u Zagrebu.

Katarinskoj zabavi koja je održana u Kolu dana je te godine velika pozornost pa je imenovan zabavni odbor u kojem su radili B. Filipović, F. Budrović, Đ. Ivković, Franjo Hrnčir, Marko Mioković i J. Trepotec. Filipović je pogodio glazbu iz Samobora za 700 dinara budući da se Ivković nije mogao nagoditi niti s kloštarskim ciganima, niti s virovskim "džesom", niti s glazbom iz Đurđevca.²⁷ Međutim ova zabava nije ponovila uspjeh iz 1936. godine. Završila je s manjkom od 1.604 dinara, što je odraz krize koja je te godine zahvatila čitavu zemlju. Zbog toga je i Stara godina u Kolu bila "bezobavezna", tj. proslavljena je vrlo skromno.

Ipak velikom štednjom društvo je godinu završilo s pozitivnom bilancom. Prešlo se na vođenje dvojnog knjigovodstva, pa je prihodu od 30.540 dinara suprotstavljen rashod od 22.233 dinara. Iz 5.000. dinara ponovno su dodijeljene pomoći siromašnjoj djeci, a i bolesnom članu Franji Matici dana je potpora od 300 dinara.²⁸

7.

1939. godina. Glavna skupština održana je 15. siječnja 1939. na Zrinjvcu 10. Tajnik F. Budrović je u svom izvještaju iskazao žalost što se mnogi Podravci drže "daleko od društva", kao i što se zbog nestašice novca nije moglo društvo povesti "novim putovima". I dotadanji predsjednik dr. Petras žalio se na slabu pomoć članstva te da je rad društva još uvijek nedovoljno razvijen. Bilo je i sada poteškoća s biranjem predsjednika jer je dr. D. Holler, rodnom iz Đurđevca, odbio to mjesto pa ga je prihvatio Andrija Šimunić nakon mnogo molbi. Za potpredsjednike su izabrani dr. D. Tomac i J. Kokša, za tajnike Đ. Ivković i R. Čabudin, za blagajnika je potvrđen J. Trepotec i M. Bartolić, a odbornici su bili Budrović, Švedek, Mihoković, M. Stazić, Pojed, Abraham i Međurečan. U revizionalni odbor su izabrani dr. Petras, Blaž Mađer i dr. Holler. Prijedlog dr. Tomca da prvi potpredsjednik bude Kokša, a drugi Milka Stazić nije prošao. Na sjednici je odlučeno da se oproste stari zaostaci članarina do početka 1939. no da sada treba zavesti veću disciplinu i lijepiti markice u iskaznice koju je dobio svaki član. Zaključeno je i da se Tamburaška sekcija redovito dotira sa 90 dinara mjesečno jer da više nemaju, budući da je inkasator Ivan Šestak prenio skupljanje članarine na nekog poznanika koji je taj novac potrošio pa ga je onda vraćao u ratama. Teška vremena izražavaju se i u molbama nezaposlenih za oprost članarine, a bilo je i intervencija J. Horvata i L. Topolčića oko zapošljavanja članova na željeznici ili na pošti, gdje su ovi članovi društva bili visoko pozicionirani. Pomoć članovima daje se tek nakon provjere stvarnog stanja. Tako je i student Ivan Filjak dugo molio pomoć i konačno mu je ipak dano sto dinara. Ista svota dodijeljena je na sjednici 27. srpnja 1939. godine poplavljenima i to preko Gospodarske sloge.

Tijekom godine održano je svega 17 sjednica. Održana je čajanka 26. veljače 1939. na kojoj je Mihovil Pavlek Miškina govorio o pravu i pravici, a svirala glazba DVD iz Kalinovca kojoj je plaćeno 100 dinara.²⁹ Međutim čak i ova čajanka nije donijela dobit pa je odlučeno da se u buduće drže samo predavanja bez čajanke te je te godine dr. Tomac govorio o pravu i pravici, Josip Horvat o željeznicama a Blaž Madjer o psihologiji snova.

Članovi društva teško žive uoči izbijanja Drugog svjetskog rata. Dva puta je trebalo organizirati izlet u Samobor, jer je svaki član - izletnik trebao uplatiti tri dinara a član obitelji šest, budući da je trebalo sto dinara dati i samoborskoj muzici. Izlet u Samobor 6. kolovoza 1939. je bio ipak vrlo uspješan te su članovi upoznati s poviješću samoborskog grada. Priređen je 20. kolovoza i izlet na Plitvička jezera autobusom, a članovi su plaćali 50 a ostali 100 dinara za put, što je omogućilo snimanje ovog izleta na filmu.³⁰ Organizirana je i berba grožđa u Bregani 10. rujna, a putovalo se vlakom Samoborcem. U organizaciji ovih izleta svakako se osjeća ruka dr. Rudolfa Horvata, koji je bio vrlo vješt u organizaciji ovakvih izleta.

Nakon dugih rasprava o izradi društvenih značaka ipak se odlučilo da se dadu izraditi limene značke jer cvjetići nisu baš bili uvijek praktični. U izradu je dano 500 komada značaka i svaka je stajala 12,5 dinara te je polovica značaka bila za žene, a polovica za muškarce, budući da je u društvu postojao i takav omjer ženskih i muških članova.³¹

U kolovozu 1939. likvidirao je Gregurić svoje poslovanje u restauraciji "Kolo" na Trgu kralja Aleksandra 6, te je "Podravac" ponovno beskućnik. Nove prostorije nije bilo lagano naći. Dogovor s društvom Dalmatinaca da dijele zajednički prostor gostionice "Amerika" na Tomislavovom trgu 18. nije uspio pa je dogovoreno 8. studenog 1939. da se sastanci ponovno vrate u "Kolo", koji je preuzeo novi vlasnik, odnosno da se društvo "Podravac - Bilogorac" useli u prostorije skautskog društva odnosno nekadanje prostorije Sokola.

Jesenska priredba "Berba grožđa" održana je kod Vugrinca 10. rujna 1939. no glavna priredba Katarinska zabava održana je 25. studenog u prostorijama Kola jer je Matica hrvatskih obrtnika tražila za svoju lijepu novu dvoranu tisuću šest stotina dinara pa se Zabavni odbor odlučio za stare, ali jeftinije prostorije Kola. Za tu je zabavu kao ulaznica za članove služila društvena značka, a tko ju nije imao plaćao je ulazninu od pet dinara. Za Katarinsku zabavu tiskano je i 300 pozivnica. Organiziran je izbor najljepše "čeće" i najljepšeg "bačeka", pa je trebalo tiskati i glasovnice. Svirala je glazba "Podravca", a na ulazu u Kolo stajala je svjetiljka sa znakovima društva: H.K.H.D. "Podravac - Bilogorac". Svojom raznovrsnošću i bogatim programom ova je zabava izazvala pažnju javnosti, utoliko više što je dr. Tomac napisao zgodan članci o Katarinama, a o zabavi su vijest objavile i neke druge zagrebačke novine. Iako zabava nije donijela gubitak nije završila ni s dobitkom. Preko ulaznina je ušlo 1.520 dinara ali je izdano za organizaciju 1.830 dinara. Manjak od 300 dinara vraćen je u društvenu kasu preko povrata poreznih ulaznica.³²

U knjižnici je te godine već bilo 520 knjiga i posuđeno je 300 knjiga od strane 50 članova. Knjižnica je primala list "Podravac" koji je 9. travnja 1939. počeo izdavati u Virju prof. Franjo Viktor Šignjar, i koji je izlazio do 1. srpnja 1942. te se može uzeti kao list društva. Naime, Pravilima društvo je bilo obavezno na izdavanje svog glasila. Dobro radi u 1939. i tamburaška sekcija pod vodstvom Resteka, kojemu je dano 160 dinara da kupi tamburu "brač", čime se znatno pridonijelo kvaliteti glazbe.³³

Međutim, brojno stanje članstva je na kraju godine slabo. Naime uslijed brisanja članova koji nisu plaćali članarinu šest mjeseci u društvu je krajem godine ostalo svega 116 redovitih i 43 podupirajućih članova od prije. Bilanca pokazuje u toj godini primitak od 13.157 dinara, a izdatak

od 13.161 dinara.³⁴ Posluje se vrlo oprezno te je Dobrovoljnom vatrogasnom društvu u Goli na molbu predsjednika Večenaja i tajnika Bartulovića od 17. svibnja 1939. dana pomoć od samo 100 dinara, za što je društvo "Podravac" postalo utemeljiteljem.

8.

1940. godina. Glavna godišnja skupština održana je 11. veljače 1940. u "Kolu" te su za nju tiskane pozivnice. Dogovor za novu upravu obavljen je na Trećoj plenarnoj sjednici 8. veljače 1940. te je predložena lista na glavnoj skupštini u potpunosti prihvaćena, što znači da su najaktivniji ljudi društva izmirili svoja stanovišta, uglavnom se prilagodivši politici Vlatka Mačeka kao vođe Hrvatske seljačke stranke. Za predsjednika društva je izabran Đurđevčanin Lovro Topolčić, za prvog potpredsjednika prof. Blaž Madjer a za drugog Andrija Šimunić. Prvi tajnik bio je Đ. Ivković a drugi R. Čabudin. Za prvog blagajnika izabran je J. Trepotec, a za drugog Anica Šimunić. Potvrđeni su i svi predloženi odbornici: dr. D. Tomac, Đ. Podunajec, Ignaz Markov, Andrija Pojed, Mato Kralj, Ivan Abraham, Franjo Međurečan, Marko Mihoković, Josip Vinković, Adam Pitom, odnosno kao njihovi zamjenici J. Kokša, M. Stazić i Đ. Mikulić, koji su zapravo ispali iz uprave, kao i Kolibaš o kojemu se sve manje piše i govori. U nadzorni odbor ušli su dr. Holler, dr. Petras, J. Horvat i K. Švedek. Tijekom godine Čabudin se radi bolesti zahvalio na mjestu drugog tajnika i knjižničara te je te dužnosti preuzeo 8. studenog 1940. financijaš Josip Vinković³⁵ koji malo pomalo zajedno s Ignacom Markovim postaje sve važnija osoba u društvu. Godišnju skupštinu je otvorio zamjenik predsjednika iz prošlog mandata dr. Tomac ukazavši da je ljubav Podravaca za rodni kraj urođena. Poslan je brzojav dr. Vladku Mačeku kao "borcu za svete hrvatske pravice i socijalnu pravdu". Otpisane su neplaćene članarine siromašnim i nezaposlenim članovima, a Trepotec je izvijestio da u blagajni ima 8.562 dinara i da knjižnica ima 518 knjiga. Na ovoj sjednici Stjepan Posavec je postavio pitanje zašto brojnost članstva opada te je zaključeno, na prijedlog Ernesta Bergera, da se povede akcija za novo članstvo i da članarina ostane ista: pet dinara, odnosno za đake 2,5 dinara mjesečno.

Na prvoj sjednici upravnog odbora 13. veljače 1940. osnovana je, na prijedlog Ignaca Markova, Diletantska glumačka sekcija, ali se uskoro pokazalo da se vježbe ne mogu provoditi bez vlastitih prostorija. Vlasnik restauracije u Kolu se tužio da se prilikom proba premalo troši i da tako trpi gubitak. Ipak je ova sekcija nastupila 2. lipnja 1940. sa svojom izvedbom u Kloštru nakon što je generalna proba održana na čajanki 19. svibnja u Zagrebu. Izlet i priredba u Kloštru pokazali su se velikim uspjehom jer se dobrom pokazala i Tamburaška sekcija, čije vodstvo preuzima od Resteka Petar Šklebar, a onda krajem godine Stjepan Grgac. Zbog kiše predstava u Kloštru morala se davati u zatvorenoj prostoriji. Isti program izveden je 4. kolovoza i u Novigradu Podravskom te se vodstvo društva pismeno zahvalilo Novigradcima na dočeku jer je "Priredba bila vrlo dobro posjećena - moralni uspjeh bio je izvanredan, a materijalni dobar" te su lijepi članci izašli o posjetu Novigradu i o priredbi i u "Podravcu" i u "Podravskim novinama", a zasluga za to pripada prof. Blažu Madjeru, Rudolfu Horvatu i Lovri Topolčiću. Naime, 55 osoba "Podravca - Bilogorca" dočekali su u Novigradu HPD "Vitez Trnski", zadruga "Hrvatsko srce", članovi Narodne čitaonice, "Križarsko bratstvo", HŠP klub "Drava", i svi su se natjecali kako da gostima bude što ugodnije u njihovoj sredini. Materijalni efekt istina nije bio velik, ali je ipak bio poticajan u odnosu na ranije stanje. Izlet u Novigrad je stajao 1.544 dinara, ali je u kasu ušlo 1.931 dinar.³⁶ Ustvari Novigrad Podravski je centralno mjesto na koje se zagrebačko društvo "Podravac - Bilogorac" oslanja i radom i članstvom. Ivan Trnski, Dragan Trnski,

prof. Blaž Mađer davali su toj orijentaciji sadržaj pa je Mađer s Vinkovićem bio delegiran i na obilježavanje 30-godišnjice smrti Ivana Trnskog. Mađer je tom prilikom održao predavanje, a Vinković je deklamirao pjesmu "Hrvatskom seljačkom sinu" od Ivana Trnskog.³⁷ Vodstvo društva nije se gotovo nikada oglasilo na molbe iz Novigrada, za razliku od Koprivnice s kojim društvo gotovo da i nema veze. Tako daje 10. lipnja 1940. godine 150 dinara hrvatskom športskom klubu "Drava" u Novigradu kojemu je predsjednik Ivan Zovko a tajnik Ignac Mađer za izgradnju tenis igrališta na trgu prof. Blaža Mađera.

Obavijest Lovre Topolčića HPD "Slogi" u Pitomači 5. IV. 1940. da društvo "Podravec" ima namjeru da čitavo ljeto i jesen posjećuje podravska mjesta te da su izvježbali "Čizme" Pecije Petrovića, "Začarane čizme" Ivana Domitrovića, dvije zborne recitacije i jednu pjesmu te da su voljni doći u Pitomaču prvu nedjelju iza Duhova nije se realizirala, vjerojatno zbog kritike programa, pa se u buduće bolje pazilo da se daju djela domaćih autora.

Od izleta priređen je 28. srpnja 1940. izlet u Stubičke Toplice jer je direkcija Državnih željeznica, zahvaljujući J. Horvatu, načelniku saobraćaja, koji je bio član "Podravca", dala izletnicima posebni vagon, te su se ovako izdvojeni, a ipak okupljeni zajedno osjećali vrlo ugodno, pjevajući i svirajući. Diletantska sekcija je gostovala 2. travnja i u Kloštru, a 4. kolovoza u Novigradu Podravskom.

Te se godine našla na udaru knjižnica. Ormar s knjigama nalazio se u prostorijama bivšeg Sokola u Kolu, gdje se društvo i okupljalo. 2. ožujka 1940. je otuđeno 12 knjiga u vrijednosti od 250 dinara i onda opet u noći od 4/5. svibnja 98 knjiga u mnogo većoj vrijednosti. Počinitelj nije pronađen. U jesen 1940. društvo je stoga imalo svega 453 knjiga te je dano 625 dinara za kupnju novih, ali problem smještaja nije se mogao riješiti.

Čini se, je da je ratno vrijeme ponukalo ljude na okupljanje, i na svakoj sjednici primano je mnogo novih članova, iako su neplatiše bez milosti brisani. Na primjer, na sjednici 3. svibnja 1940. izbrisano je 15 članova, ali je i primljeno 12 novih članova među kojima je bilo dosta onih koji su 1936. napustili društvo pa su se sada opet vraćali, kao npr. Gijuro Fučijaš iz Ferdinandovca, ili Martin Vedriš itd. Na sjednici 16. lipnja izbrisano je 11 članova, ali je većina ovih brzo namirila svoje dugove i opet se nanovo učlanila u društvo. Zbog ovog se broj starih članova smanjio 1940. sa 155 na 119., ali je pridošlo 84 novih članova, pa je društvo u 1941. ušlo sa 203 člana.³⁸

U 1940. održano je 12 sjednica od čega je bilo pet plenarnih na kojima su rješavane važnije stvari. Življi rad društva, više članova, kvalitetniji sadržaj, prisutnost književnika Grgura Karlovcana i dr. Rudolfa Horvata uvećali su i količinu novca u blagajni te je u travnju 1940. u blagajni bilo 10.029 dinara s time da je odlučeno da se novac drži na više knjižica i u više banaka kako u slučaju nelikvidnosti banke ne bi bila ugrožena sredstva društva. Na plenarnoj sjednici 16. rujna 1940. iskazano je gotovog novca 10.494 dinara, a vrijednost društvenog imetka u pokretnim stvarima sa 14.810, tj. društvo je već imalo imetak od 25.304 dinara. Tijekom čitave godine ušlo je u društvenu blagajnu 44.542 dinara, a utrošeno je 34.529 dinara, te je bilo 10.022 dinara čistog novca te su zaduženi Trepotec i Markov, kao najspretniji ljudi u vodstvu društva da pronađu zemljište na kojem bi se izgradio Dom Podravaca u Zagrebu. Prema sjećanjima Kolibaša kupljeno je zemljište u Dubravi od 100 hvati od parcelacije braće Janekovića za 7.000 dinara, no knjiga blagajne pokazuje da su u kupnju ubačena i sredstva dobivena prodajom lutrijskih srećaka do srpnja u iznosu od 33.280 dinara, pa je očito zemljište bilo pripremljeno za gradnju.³⁹ Zbog rata a i prestanka djelovanja društva Dom nije izgrađen.

Vodstvo društva pokazuje u tom vremenu izvanrednu inventivnost u stjecanju novca. Sve što se

radilo imalo je svoju cijenu. Tako i slike zajedničke uprave izrađuju se kao razglednice te se prodaju članovima po pet dinara, a ista slika u velikom formatu je uokvirena i izvješena na zid Sokolane. Izvršen je popravak i čišćenje cimbalu za 350 dinara, a dano je nešto novca i za nabavu novih tambura te određeno da Tamburaška sekcija za sviranje na Katarinskoj zabavi dobije 100 dinara, a na ponovno uvedenim čajankama koje su stvarale ugodnu atmosferu 50 dinara, s time da svirači imaju pravo nabavke jela po nabavnoj cijeni iz otvorenog buffeta društva. Međutim, ova odluka se pokazala loša zbog toga što su neki članovi bili voljni da čajanke pretvore u pijanke pa je na Desetoj redovnoj sjednici upravnog odbora 3. prosinca 1940. stornirana gornja odluka, a članovima Tamburaške sekcije davano po čajanci 120 dinara na ruke bez svakih drugih beneficija u jelu i piću. Pojačana društvena aktivnost prisilila je konačno vodstvo da se opet potruži oko vlastitih prostorija. Uspjelo je za 200 dinara mjesečno uz plaćanje svijetla i ogrjeva zakupiti prostor bivše Sokolane na Mažuranićevom trgu te ga urediti troškom od 3.225 dinara. Prostorije su svečano otvorene 3. studenog 1940., a zadovoljstvo je iskazano okružnicom koja je upućena svim članovima s potrebnim obavještenjima i molbom da se poradi da se svi Podravci u Zagrebu učlane u društvo. U svakom slučaju broj upisanih članova naglo raste.

Te je godine održano pet predavanja. Dr. Rudolf Horvat je održao dva predavanja "Iz prošlosti hrvatske Podravine", a Grgur Karlovčan je održao jedno predavanje o postanju zemlje, a drugo o pjesniku Franu Galoviću. I prof. Blaž Mađer je govorio o vezama Ivana Trnskog s Novigradom Podravskim te su sve te čajanke imale i određen kulturni sadržaj, a koliko se govorilo o politici ne možemo znati, jer u zapisnicima o tome nema tragova. Horvatovo predavanje 14. travnja 1940. je objavljeno tiskom a na njega su pozvana i druga društva. Uspjeh Horvata na predavanju ponukao je predsjednika Topolčića na odluku da društvo kupi dva primjerka knjige Horvata "Slike iz hrvatske povijesti" iz 1927., kao što je 17. siječnja 1939. otkupilo prvu samostalnu zbirku pjesama Vinka Nikolića "Svijetli putovi", koji se već 1931. javio s nekoliko pjesama u zborniku "Selo i grad", a 1934. sudjeluje i u zbirci "Lirika grude". Dr. Horvat je iskoristio svoju suradnju s društvom "Podravec" da zamoli Topolčića da društvo Podravec preuzme raspačavanje njegove knjižice "Povijest Đurđevca" te je društvo otkupilo 10 primjeraka knjige, a 290 knjiga je preuzelo u prodaju, uključivši ju i u tombolu odnosno lutriju na zabavama.⁴⁰ Isto tako je Grgur Karlovčan izdao svoje pjesme "Lice dana" i poslao "Podravcu" 13 primjeraka te su dva primjerka otkupljena za knjižnicu "Podravca - Bilogorca", a ostalo je prodano članovima koji vole pjesme sa socijalnom problematikom.⁴¹

Već od rujna društvo se je počelo pripremati za Katarinsku zabavu te su u zabavni odbor ušli Anica Šimunić, Abraham, Vinković, Medjurečan i Čabudin. Odlučeno je da će diletantska sekcija uvježbati dvije komedije od kojih je jedna nosila naziv "Pod starost". Iznajmljena je dvorana u Kolu za 2.000 dinara, ugovorena pored Tamburaške sekcije "Podravca" i glazba braće Kasun za 900 dinara, predviđen trošak grijanja dvorane od 300 dinara, a za kupnju vina dano 4.500 dinara, dok su predmeti za tombolu skupljeni sa svih strana.⁴² Katarinska zabava donijela je prihod u novcu od 18.259 dinara i u robi 1.990 dinara a izdatak je iznosio 15.396 dinara, pa se zabava pokazala isplativom. Međutim, pokazalo se da treba sagraditi i pozornicu u prostorima društva, pa se na čajankama skupljaju za tu svrhu novčani prilozi ručnom kasicom, a onda se počeo naplaćivati nečlanovima i čaj s pet dinara te cvjetić u zapučku s jednim dinarom.

Od 1941. do kraja 1947. godine. Glavna skupština za 1940. održana je 26. siječnja 1941. te je ukazano na uspješan rad u 1940. i poslan brzojav dr. Vladku Mačeku. Ivković je u štampanom pozivu za skupštinu kritizirao pasivnost intelektualaca u odnosu na društvo. "Posebno mjesto /.../ zauzima naša pasivna podravska inteligencija. Mislim u podravsko-društvenom smislu pasivna, iako su inače svaki na svome mjestu i te kako aktivni i na vidnim položajima." Usvojena su nova Pravila izrađena na plenarnoj sjednici 30. prosinca 1940., kojima bi se društvo preimenovalo u "Društvo hrvatskih Podravaca" te su poslana na potvrdu Banovini Hrvatskoj, ali ova nije stigla do uspostavljanje Nezavisne države Hrvatske a niti kasnije. Zanimljiv je znak društva u čl. 21. Podsjeća na masonske organizacije jer je oznaka društva trokut u kojem se nalazi kao simbol Bilogora i rijeka Drava, a iza Bilogore se vidi izlazak sunca. Na vrhu Bilogore bio je ucrtan lik "pijetla" - picoka kao simbola Podravaca. Vrlo ja zanimljiv čl. 22. gdje je određeno da u slučaju prestanka radi sva imovina prelazi Hrvatskom Radiši ukoliko se ne bi osnovalo neko društvo sa istom svrhom.⁴³ Za predsjednika društva je izabran Đuro Ivković, činovnik Glavne kontrole. Za prvog potpredsjednika je izabran prof. Blaž Mađer, gimnazijski ravnatelj, a za drugog Pavao Šemper, nadpovjerenik Financijske kontrole, rodом iz Hlebina. Josip Vinković, činovnik Banske vlasti je izabran za prvog, a Anica Kovačić, također činovnica Banske vlasti, za drugog tajnika. Prvi blagajnik je obrtnik Ignac Markov, a drugi namještenik Željezničke radionice u Zagrebu Ivan Abraham. Među deset odbornika našli su se dr. Dragutin Tomac, odvjetnik, Lovro Topolčić, viši kontrolor Državnih željeznica, Franjo Međurečan, namještenik Željezničke radionice, Marko Mihoković, obrtnik, Đuro Horvat, obrtnik, Anica Šimunić, računarski inspektor Banske vlasti, Đuro Mikulić, privatni namještenik, Ernest Berger, privatni namještenik, Stjepan Grgac, student tehnike i Dragutin Graber, poštanski zvaničnik, te njihovi zamjenici ravnatelj osnovne škole Josip Kokša, namještenik na željeznici Adam Pitom, te obrtnik Stjepan Šestak. U Nadzornom odboru su kao i ranije dr. Holler kao predsjednik, te članovi dr. Petras, J. Horvat i K. Švedek, a njihovi zamjenici su J. Trepotec, M. Restek, obrtnik i Oto Piškorić, bankovni činovnik. U suštini, čitava uprava je sastavljena uglavnom od željezničarskih i financijskih činovnika i stručnjaka te se očito ozbiljno pomišlja na pribavljanje sredstava za gradnju Doma. No časti se ne dijele olako. Prijedlog dr. S. Goldschmita da se i Andrija Šimunić proglašio počasnim članom nije prihvaćen te je tako ing. Rudolf Kolibaš ostao jedini počasni član "Podravca" u čitavom njegovom radu.

Društvo početkom godine radi kao da mu predstoji dugi vijek. Ignac Markov vodi Diletansku sekciju te se uvježbavaju novi komadi. Članarina je povišena na 7 dinara mjesečno, a upisnina na 10 dinara, a izrađen je i novi mali štambilj. Posmrtna pomoć je i sada iznosila tisuću dinara, jer Fond za posmrtnu pomoć je još uvijek postojao znatno naglo prazneći kasu društva kada je došlo do smrti više članova (Josip Kajgan u VII. 1941., Luka Bukovčan, Matija Orman, Martin Petras itd.)

Za tu godinu je prvi puta sastavljen proračun u kojemu su prihodi bili predviđeni s vrlo visokim iznosom od 70.000 dinara, jer se 1940. počelo voditi dvojno knjigovodstvo. Kako bi se sakupila sredstva za gradnju Doma krajem siječnja 1941. odlučeno je da se odštampaju "članarinske markice" u vrijednosti od milijun dinara jer se računalo s naglim porastom članstva. Tiskano je i 25.000 komada srećaka za koje je društvo dobilo dozvolu da ih prodaje na Jelačićevom, Kvaternikovom i Pejačevićevom trgu pa je Slavko Kolar kao povjerenik Ministarstva narodnog gospodarstva NDH produžio rok za prodaju srećaka od 30. travnja na 3. srpnja 1941. kada će biti izvlačenje u Olimp kinu (Ilica 90). Ovo vučenje je donijelo društvu prihod od 35.367 dinara a 1286

srećaka ostalo je neprodano.⁴⁴ Podatak da je Gradsko poglavarstvo Zagreba prvi puta dalo u siječnju 1942. društvu pomoć od 2.000 kuna, znači da je novac dobiven od lutrije utrošen najvjerojatnije čitav u gradilište, a da su članovi prestali plaćati članarinu.

Vrlo zgodne prostorije društva na Mažuranićevom trgu u zgradi nekadanjeg Hrvatskog sokola, tj. Sokolani, dakle u najužem centru grada privlačile su Podravce da su počeli društvo smatrati vrlo zgodnim okupljalištem ljudi iz područja nekadanje Đurđevačke krajiške pukovnije. Samo na sjednici 26. ožujka 1941. primljeno je 21 novih članova, što znači da su Podravci počeli u društvu "Podravac" gledati svoje utočište.

Tako je bilo do travnja. Na sjednici 3. travnja 1941. Ivković je izjavio "Obzirom na izvanredne prilike koje su zadesile državu i članove odbora kao i cijelo društvo, od kojeg su mnogi dobili poziv za vojnu vježbu", pa i Ivković, cijelo poslovanje predaje se B. Mađeru i Josipu Vinkoviću. Time i završava knjiga zapisnika i sljedeći list, na kojem je vjerojatno zapisan zapisnik sastanka nakon proglašenja Nezavisne države Hrvatske je otrgnut iz knjige zapisnika i ne znamo što je na njemu bilo zapisano. Iz izvještaja Vinkovića Upravnom odjeljenju Gradskog Narodnog odbora Zagreb 16. srpnja 1945. zna se da je za vrijeme NDH društvo održalo četiri sjednice: 11. travnja, 8. srpnja i 4. listopada 1941. te sjednicu 13. veljače 1942. na kojoj je zaključeno pod točkom 3. da se radi "iznimnih prilike društvo ne će sazivati kao ni odbor, ali da svi članovi ostaju i dalje članovi društva iako ne plaćaju članarinu".

Ustaška nadzorna služba je međutim zatražila od KHD "Podravac - Bilogorac" podatke o članovima.⁴⁵ Međutim, Vinković nije mogao odgovoriti na većinu traženih pitanja jer kartoteka društva nije uopće vodila podatke o nacionalnosti i vjeri, danu rođenja i drugom, pa ni zaključak sjednice od 18. srpnja da se brišu iz članstva društva svi "nearijevci" nije izmijenio status društva na bolje. Ono je ionako ostalo bez prostorija useljavanjem njemačke vojske u Sokolanu. Pored toga Okružnicom državni tajnik za željeznički promet zabranio je svim željezničarskim službenicima djelovanje u javnom životu bez dopuštenja pa je i Lovro Topolčić izvijestio 24. srpnja 1941. vodstvo društva da nema takovog odobrenja te da se povlači iz društva.

Iz izvještaja J. Vinkovića Gradskom N.O.-u Zagreb saznajemo da se vodstvo društva nadalo obnavljanju društva 1945. pozivajući se na velik doprinos koji su dali željezničarski i poštanski radnici narodnooslobodilačkom ratu, surađujući s partizanima i imajući vrlo velike gubitke. Vinković je zatražio potvrdu novih Pravila i iznio noviju povijest društva navodeći imena onih koji su uzeli učešća u NOR-u ili su stradali kao žrtve i u ratnim operacijama. Dakako, Vinković u srpnju 1945. nije raspolagao s punim podacima, pa je i naša spoznaja o sudjelovanju članova društva "Podravac - Bilogorac" na ovoj ili onoj strani samo natuknica neistražene pojave. nedorečena do kraja i neobrađena. Ignac Markov postao komandir pozadine 17. udarne brigade, Stjepan Grgac postao je kapetan u Jugoslavenskoj armiji, Ivan Abraham je poginuo kao sekretar KP 13. proleterske brigade u Žumberku, Frano Medjurečan bio je obješen od ustaša u siječnju 1945. radi suradnje s partizanima, Ernest Berger je otpremljen 1941. u Jasenovac. Vilim Galjer je u jesen 1941. sudjelovao u organiziranju uništenja međunarodne telefonske centrale u Zagrebu u Jurišićevoj ulici. Mnogi su članovi vodstva društva umrli tijekom rata (Marko Mihoković, Djuro Mikulić), neki su nestali (Pavao Šempera) a neki su se pasivizirali još 1941. Neki su preživjeli rat pa su se uključili u upravni sistem socijalističko-komunističke države. Tako u Ministarstvu financija Federativne vlade Hrvatske rade Josip Vinković i Anica Kovačić. No, neki su loše prošli. Djuro Ivković, koji se u veljači 1938. povukao iz rada društva, sjedio je 1945. u zatvoru.

Vinković je međutim bio optimist. On je predložio 1945. Gradskom Narodnom odboru novo vodstvo društva, kao što je to nekoć učinio Mencinger. Za predsjednika je predložio ing. Rudolfa Kolibaša kao već kultno ime i svakako jugoslavenske orijentacije, a za potpredsjednike Pavla Kvakana, profesora na Šumarsko-poljoprivrednom fakultetu i Andriju Šimunića. No, nova komunistička vlast nije željela društva građanske orijentacije, s vodstvom koje je bilo i u staroj Jugoslaviji, pa na molbu Vinkovića nije nikada ni odgovoreno. Društvo je konačno bilo ukinuto rješenjem Odjela opće uprave u Zagrebu Ministarstva unutrašnjih poslova pod br. 1.256-II-23. siječnja 1947., no tako su prošla i brojna druga društva.

10.

Zaključak o djelovanju ovog društva nije potreban. Ono je djelovalo prema svojim mogućnostima i apsolutnoj nebrizi države za njegov rad vrlo uspješno. Povezivalo je Podravinu s Podravcima koji su svoj kruh zarađivali u Zagrebu. Kroz imena i broj Podravaca koji su prošli kroz društvo vidimo da Zagreb ima mnogo toga zahvaliti Podravcima u organizaciji prometa, pošte, telefonije, tramvaja, uslužnim i graditeljskim djelatnostima. No ono što Podravci nisu znali istaknuti to je bilo navesti svoje zasluge za izgradnju modernog Zagreba. A ovaj rad je pokušaj da se revalorizira, odnosno dade presjek kroz rad društva čije se djelovanje osjećalo na kulturnom, kazališnom, muzičkom, zabavnom, socijalnom, a djelomično i na političkom planu Zagreba, ali i Podravine. Kroz društvo je prošlo oko 650 Podravaca, a što su oni bili može pokazati samo njihov popis, koji se donosi u prilogu i koji je izradila Elizabeta Wagner.

Bilješke:

1. Dokumentacija društva "Podravec - Bilogorac" čuva se u Državnom arhivu u Zagrebu, (DAH), Opatička 29., pod signaturom 793 i to je glavni izvor ovog rada. Prvi popis izvršen je 1964. od Mire Dimitrijević, a danas postoji moderni analitički inventar izrađen 1984. od Zore Hendije. Grada je ušla u dva navrata: 6. listopada 1947. po knjizi ulaza 136 i poslije smrti počasnog predsjednika ing. Rudolfa Kolibaša 1955 godine pod br. 1252. te su tada predana i sjećanja Kolibaša na rad društva koja baš nisu posve točna.
2. Danas je na tom mjestu u Samostanskoj ulici velika nova zgrada u koju je uključeno i kino Europa (Balkan).
3. Za privremenog predsjednika je Mencinger predvidio stolarskog obrtnika Andriju Šimunića, a za potpredsjednika Franju Culegu, poštanskog namještenika, za prvog tajnika dr. Milana Goldschmidta, odvjetničkog perovođu i trgovačkog pomoćnika iz Ferdinandovca Ivana Tomašeka. Blagajnik je trebao biti Stjepan Horvat, poslovođa u jednoj elektro-radnji, a knjižničar Đuro Mikulić, privredni namještenik, Barjaktar je trebao biti Ivan Vargović. Zanimljivo je da su svi ovi osim Tomašeka bili iz Novigrada Podravske. Za odbornike je bio predložen Juraj Ettinger, bankarski knjigovođa iz Novigrada, trgovac Josip Šiletić, trgovac Hugo Kollmann, krojački obrtnik Martin Šignjar, poštanski službenik iz Kloštra Podravske Josip Kralj, te Katica Mikulić, privatnica iz Novigrada. U Nadzornom odboru trebali su ući Mirko Ettinger, ravnatelj banke iz Novigrada, Slavko Pecek, trgovac u Pitomači, Josip Kajgan, nadoficijal iz Novigrada, Šime Tomac, službenik Okružnog ureda za osiguranje radnika iz Molva, te Matija Restek, stolarski obrtnik iz Novigrada. Mencinger ne spominje ing. Rudolfa Kolibaša.
4. Ing. Rudolf Kolibaš bio je 1906. kotarski šumar pri županijskoj oblasti u Osijeku. Tada je premješten na kotarsku oblast u Podravskoj Slatini koja ga je imenovala i počasnim građaninom. (Nar. obrana, 131, 30. V. 1906.). U mirovinu je otišao kao viši šumarski inspektor. Dobio je i papinski zlatni orden "Pro ecclesia et Pontifice". Dobio je i orden Crvenog križa za vrijeme Austro-ugarske monarhije, a poslije 1919. orden sv. Save IV. stepena. Imao je u Zagrebu kuću u Fijanovoj 12, ali umro je u staračkom domu u Klaićevoj ulici odakle je i preuzeta dokumentacija društva. Imao je brata Petra koji se je 1930. kandidirao za Bansko vijeće iako nije bio stranački opredijeljen.
5. Sva pravila društva (1935, 1947. i 1940.) pohranjena su u DAH, fond 793. Pravila od 14. siječnja 1935. odobrena su

- rješenjem Banske uprave Savske banovine pod br. 4680.
6. Nisam uspjela pronaći nikakve podatke o radu tog prvog društva.
 7. DAZ, fond 793. - Sjećanja Rudolfa Kolibaša na rad društva, neobjavljeni rukopis, str. 4.
 8. DAZ, zapisnik 18 sjednice 10. XII. 1936.
 9. Zapisnik IV. odborske sjednice od 16. IV. 1936.
 10. Zapisnik VI. sjednice od 20. V. 1936.
 11. Osnovana je 1877. u Pevalekovo kući, a u vrijeme posjeta članova društva "Podravac-Bilogorac" Novigradu Podravskom nalazi se u kuli kapetana Scholtena koje danas više nema.
 12. Zapisnik XV od 14. X. 1936.
 13. Zapisnik I. od 15. II. 1937.
 14. Zapisnik III. od 15. IV. 1937.
 15. Sjećanja R. Kolibaša na 1937 godinu.
 16. Zapisnik V. sjednice od 31. V. 1937.
 17. Zapisnik sjednice od 11. VIII. 1937. Restek je dobio 108 dinara i za nabavu "Teorije za cimbal", te 200 dinara za kupnju violine Branku Filipoviću.
 18. Zapisnik od 11. VIII. 1937.
 19. Željko Krušelj, U žrvnju državnog terora i ustaškog terorizma, Koprivnica 2001., str. 165.
 20. Ova je Pravila odobrio upravni odsjek Banske uprave Savske banovine pod br. Pov-II-br.4730 od 12. VII. 1937., odnosno pod br. 4790 od 24. VII. 1937. nakon što je izbačen član o zastavi.
 21. Zapisnik sjednice 20. I. 1938.
 22. Zapisnik sjednice, 14. XII. 1937. Posveta je trebala biti tek 1. svibnja 1938. nas rođendan Ivana Trnskog.
 23. Oko raspodjele ove pomoći jako se založila Milka Stazić i Vladimir Pevalek.
 24. supruga Dragutina Hollera Zlata bila je sestra dr. Vladimira Sabolića, velikog župana za vrijeme NDH. Holler je preživio rat iako je imao visok položaj u Ministarstvu pravosuđa NDH zahvaljujući intervenciji dr. Vladimira Bakarića s kojim se poznao iz Ogulina.
 25. Zapisnik III. sjednice od 22. IV. 1938.
 26. Zapisnik sjednice od 29. XI. 1938.
 27. Zapisnik Zabavnog odbora 8. XI. i 15. XI. 1938.
 28. Tabela pregled društva "Podravac - Bilogorac" upućen Ministarstvu prosvjete Kraljevine Jugoslavije za 1938. godinu.
 29. Zapisnik sjednice od 24. II. 1939.
 30. Ovaj film nije pronađen.
 31. Zapisnik sjednice od 11. VIII. 1939.
 32. Zapisnik sjednice od 2. XII. 1939.
 33. Zapisnik sjednice od 26. X. 1939.
 34. Tabela pregled upućen Ministarstvu prosvjete 8. IV. 1940. za 1939. godinu.
 35. Josip Vinković je autor financijskog priručnika "Praktična porezno-financijska znanost i financijska politika", Zagreb, 1925. biblioteka "Cameralia", 1. svezak. Vinković je pokrenuo ovu biblioteka koja je trebala tiskati pravno-znanstvena, gospodarska, sociološka i politička djela. Izdavao ih je vlastitim sredstvima.
 36. Zapisnik IV. plenarne sjednice 8. XI. 1940.
 37. Zapisnik X. sjednice upravnog odbora od 3. XII. 1940.
 38. Zapisnik VI. redovne glavne godišnje skupštine 26. I. 1941., točka 3.
 39. Sjećanja Kolibaša.
 40. Zapisnik sjednice od 16. IX. 1940.
 41. Zapisnik sjednice od 22. I. 1941.
 42. Zapisnik plenarne sjednice od 8. XI. 1940.
 43. U pravilima iz 1935. odnosno 1937. imovina je trebala prijeći u takvom slučaju u vlasništvo zemaljskog sirotišta na Josipovcu 24.
 44. Rezultati lutrije su objavljeni 18. VII. 1941. Zanimljivo je da Kolibaš misli da je novac nestao, ali on u tom vremenu nema mnogo veze s upravom društva.
 45. Dopis UNS-a NDH, taj. II. br. 1251-p-41. od 19. IX. 1941.

Prilog

Humanitarno-kulturno društvo "Podravec - Bilogorac" osnovano je u jesen 1934. i djeluje do 1942., odnosno do 1948. kada je službeno ukinuto. Kroz to vrijeme kroz njegovo je članstvo prošlo više od 650 članova, s time da su se neki upisivali i dva puta, izlazeći zbog neplaćanja članarine ili zbog neslaganja kako se društvo vodilo. No glavna knjiga članova nije očuvana, pa je trebalo provesti ispise iz pristupnica, fragmentarne kartoteke, knjižica o plaćanju članarina i sl. Mislim da smo na ovaj način uspjeli rekonstruirati 90% članstva društva "Podravec - Bilogorac". To je vrlo značajno jer ukazuje tko je od Podravaca živio u Zagrebu između 1934. i 1942., a mogu se načiniti i analize što su ti ljudi bili u gospodarskoj strukturi Zagreba, odnosno koji je udio Podravaca u razvoju modernog Zagreba. Mislim da ne ćemo griješiti ako utvrdimo da je taj prilog vrlo veliki. Iz ovog članstva možemo vidjeti i gdje su Podravci stanovali te možemo zaključiti da je to bila sirotinja ili srednji slojevi, uglavnom oni koji su radili i da je vrlo malo bilo onih koji su pripadali čak i srednjim slojevima grada, a bogatih, tj. ono što se zove elita, je zanemariv broj. Uostalom društvo je imalo građanski karakter i niti u jednoj pristupnici nismo pronašli izraz "Seljak" već ga se prikriva izrazom "posjednik". U popisu su navedeni i članovi njihovih obitelji. Neka se nađe budućim povjesničarima i istraživačima masovnih pojava, pa oni od ovih početaka mogu krenuti dalje, jer mislim da se o društvu neće više mnogo saznati, s obzirom da je prošlo više od 60 godina od prestanka njegovog stvarnog djelovanja 1942., jer ukinuće 1947. ima samo formalni karakter.

Društvo je bilo građansko društvo, čiji su se članovi okupljali dva puta mjesečno radi razgovora, a nakon osnivanja Tamburaške i Diletantske glumačke sekcije i radi uvježbavanja raznih komada. Kad je društvo imalo svoj prostor onda su čajanke i okupljanja pojedinih sekcija (šahovske i kuglačke) bila i češća. Treba istaknuti da iako je društvo željelo okupiti Podravce od Ludbrega do Kloštra, da je zapravo okupilo ponajviše Podravce od Novigrada na istok te da Novigradani apsolutno dominiraju u društvu. U 1941. godini od 245 članova društva bilo je 23 % iz Novigrada Podravske. No bez istraživanja pojedinačnih biografija, što u ovom radu nije učinjeno, ne bismo mogli reći što je tome uzrok. No mislim da je to bilo nasljeđe iz vremena Đurđevačke pukovnije tj. vojne krajine. Grad Koprivnica imao je status slob. kraljevskog grada i nije prihvaćao krajišnike kao ravnopravne članove. Isto tako zapadno od Koprivnice Ludbreg pripada banskoj Hrvatskoj i njegovi su stanovnici potomci kmetova. Iako su mnogobrojni u društvu rijetko ih nalazimo u vodstvu. Svakako da među članovima društva nalazimo mnoga imena koja danas pripadaju gospodarskoj, socijalnoj ili kulturnoj povijesti Podravine, i koja su dulje ili kraće vremena bila članovi društva. No to je posao za buduća istraživanja i za buduće znanstvenike.

Po strukama najzastupljeniji su željezničari i poštari i preko njih se pokušava društvo demokratizirati, tj. omasoviti, jer i krajiško društvo bilo je masovno društvo. Zanimljivo je da je među osnivačima bilo Židova, i da oni kao dr. Slavoljub Goldschmidt ili Ferdo Singer čine velike usluge društvu, ali to nekako nije prihvaćano od većine, koja je hrvatske, pa mogli bismo reći i katoličke orijentacije. Stoga i Srba, tj. pravoslavaca u društvu ima, ali malo, i njihovo je članstvo u društvu kratkotrajno. Po političkoj orijentaciji članovi su najrazličitijih opredjeljenja, pa ima pravaša, mačekovaca i komunista, pa čak i radikala i samostalnih demokrata. Vodstvo se je također prilagođivalo političkim prilikama, jer je to bio jedini preduvjet da društvo ne bude zabranjeno. U svakom slučaju članovi društva su vrlo šaroliko društvo, no nije zgoroga spomenuti da su trećinu članova žene i da su one vrlo rado ulazile u to društvo zbog njegovog zabavnog karaktera, iako u vodstvu nalazimo za čitavo vrijeme trajanja društva samo dvije žene (učiteljicu Milku Stazić i financijaša Anicu Kovačić).

Članovi društva "Podravac-Bilogorac" 1934. - 1942. prema nepotpunoj kartoteci društva.¹

Red. br.	Ime i prezime	zanimanje	odakle je rodom	adresa u Zagrebu	datum primitka u društvo	datum izlaska
33	Abraham Ivan	bravar državnih željeznica	Virje, žena Ruža.	Preradovićeva 19	1935.03.01	1940.02.00
98	Aleksa Blaž	podvornik	Ferdinandovac, žena Barica rođ.Kolar	Šenoina 15	1935.02.04.	-
35 i 334	Androlić Barica	kućanica	Virje	Goljak 6	1934.08.29. i 1935.09.12.	1931.12.00.
6	Antoljak Stjepan st.	carinski činovnik u mirovini	Virje	Ilica 139	1934.09.16.	1937.00.00.
34	Antoljak Stjepan ml.	sveuč. asistent na povijesti	Virje, zav. po ocu	Ilica 139	1934.09.15.	1937.
531	Arač Ivan	konduker na željeznici	Novigrad	Resnička Trnava, Josipdolska 2	1940.09.01.	1941.12.00-
230	Ausperger Fabijan	kućevlasnik	Virje	Maksimirska 46	1935.09.11.	-
516 P.	Balaško Đuro	dekorater	Mučna Reka	Boračka 6	1940.05.10.	1940.11.00.
443	Balatinec Dorica	kućna pomoćnica	Kalinovac	Nova Ves 25	1939.04.15.	1941.02.
384	Balent Mijo	služitelj univerzitetske biblioteke u Zagrebu	Virje	Maruićev trg 21	1937.05.15.	-
283	Balogović Kata	krojačica	Molve	Savska 134	1936.02.25.	-
395	Balogović Miško	privatni činovnik	Molve	Petrova 137	1937.08.02.	-
485	Banek Stjepan	pripravnik na pošti	Rasinja	Šenoina 21/I.	1940.04.09.	1941.01.00.
253 P.	Barac Mirko	posjednik	Šemovac	Gundulićeva 50	1935.11.07.	1941.11.07.
475 P.	Barberić Đuro	kovinotokar	Zagreb	Podgorska 21	1940.03.02.	1940.12.00.
445	Barberić Matija	zidarski majstor	Virje	Ružmarinska 15	1939.05.06.	1940.12.00.
379	Barberić Valent	podvornik	Šemovec, žena Marija	Marulićev trg 21	1937.05.01.	1941.12.00.
225 i 461	Barbir Petar	gostioničar	Ferdinandovac	Pavla Radića 36 i Vlaška 10	1935.08.28. i 1939.11.04.	1941.04.00.
504 P.	Bartolić Luka	prometnik	Ferdinandovac	Lepavina, stanica	1940.05.6.	1940.08.00.
43 i 503 P.	Bartolić Martin	krojaki obrtnik	Ferdinandovac	Krajiška 12 2/IV. i Preradovićeva	1934.10.29. i 1940.06.10.	1941.09.00.
42	Bartolić Mijo	Kapetan I.klase i inkasator "Merkura"	Čepelovec	Daničićeva 50	1934.08.30.	1936.04.16.
580	Bazijanec Bolto	kućevlasnik	Kalinovec, žena Marta	Palić 85	1941.01.01.	1942.07.00.
590	Bazijanec Bolto	činovnik Okružnog ureda zaosiguranje radnika	Kalinovec	Kolerova 5	1941.03.08.	1942.06.00.
523	Bazijanec Đuro	konduker na željeznici	Kalinovec, ženu i 4 djece.	Ravenska 7 a	1940.09.16.	1941.12.00.
436 P.	Bazijanec Ivan	činovnik na željeznici	Kloštar	Željez. kolonija - Zoričićev trg 7	1939.01.06.	1942.06.00.
520	Bazijanec Matej	kapetan u mirovini	Kalinovec	Srebrnjak 117 i Creska 35.	1940.09.12.	1941.12.00.
536	Begović Stanislav	izrađivač glazbala	Pitomača, žena Marica, sin Zlatko	Gornji Prečac 17	1940.10.20.	1940.11.00.
214	Belković Mijo	radnik	Đelekovec, žena i dijete.	Čulinska 19	1935.05.04.	-
301	Beker Zvonimir	trgovac	Pitomača	Ozaljska 30	1936.04.15.	-
347	Belić Stjepan	bankovni činovnik bez mjesta	Novigrad, žena Katarina	Jurišićeva 12	1936.11.18.	-
551	Belković Mijo	radnik	Đelekovec - Mali Otok, žena i dijete	Svetice 34 pa Vlaška	1940.12.01.	1942.06.00.

45	Benček Florijan	inkasator	Poljanec kod Ludbrega, djeca Marta i Anka	Palmotićevo 52/I.	1934.08.29.	1938.00.00.
373	Berger Ernest	trgovački pomoćnik	Đurđevac	Ivkančeva 41 i Pokornoga 1A	1937.03.01.	1940.11.00. Stradao u Jasenovcu
37	Berta Petar	željeznički zvačnik	Novigrad, žena Bara, kći Maria	Kuraltova 55	1934.09.10.	1936.02.01.
199	Beruta Ivan	poštanski savjetnik	Sigetec	Medulilčeva 1/I.	1936.04.04.	-
247	Bijankini Petar	kolporter	Drnje, ima ženu i 2 djece	Šenoina 10	1935.10.03.	-
335. i 513 P.	Biščan Zora	trg. naučnica	Zagreb	Deželićeva 29/ dvoriste	1936.09.06. i 1940.06.15.	-
578	Blaga Anka	privatna činovnica	Đurđevac	Račićeva 14/II.	1941.02.07.	-
415	Blaga Slavko	privatni namještenik	Đurđevac,	Vinogradska 43	1937.10.29.	-
40	Blatanić Alojz	stolarski pomoćnik	?	?	1935.03.01.	1936.04.16.
205	Blažek Josip	profesor u mirovini	Peteranec	Kustošija 203	1935.06.13.	-
344	Blažeković Martin	šofer	Zrinski Topolovac	Ilica 73 i Željeznička 18	1936.10.05.	1942.08.00.
432 P.	Bočkaj Dragutin	dimnjačarski obrtnik	Zagreb	Dobranska 9	1938.09.10.	-
433 P.	Bočkaj Marija	kućanica	Zagreb	Dobranska 9	1938.09.10.	-
496 P.	Bodić Franjo	student	Đurđevac	Vlaška 44	1940.04.28.	1940.06.00. otputovao iz Zagreba
244	Bogat Luka	vatrogasac	Virje, djeca: Zora, Nevenka i Slavica	Savska 1	1935.04.26.	-
474 P.	Bogdan Martin	željeznički činovnik u prometnom uredu	Zagreb	Novotnijaeva 16/II.	1940.02.27.	1941.09.00.
39 .P.	Bokočević Ilija	privatni namještenik	Podgorica u Crnoj Gori	Zagreb	1934.09.06.	1936.04.16.
599	Bosanović Stjepan	Gradski inspektor u mirovini	Hlebine, žena Agneza	Malinova 15	1941.03.06.	1941.09.00.
538 P.	Božić Branko	apsolvent medicine	Miholjanec	Vlaška 89	1940.11.03.	1941.03.00.
241	Božin Benedikt	gostioničar	Prugovac	Vodnikova 6	1935.09.19.	1942.03.00.
349	Bratolić Zvonimir	trgovački pomoćnik	Koprivnica	Draškovićeva 52/III.	1936.11.18.	-
266	Britvić Matija	trgovački putnik	Pitomača	Heinzelova 17	1935.12.19.	-
453	Brkić Franjo	postolarski pomoćnik	Pitomača	Rakovečka 6	1939.08.01.	-
38 i 517	Brodarić Stjepan	činovnik u direkciji drž. željeznica	Virje, žena Marija, djeca Marijan i Štefanija	Dušana Ribara 13 na Kustošiji, Kustošija 89	1940.05.10.	1942.04.00.
41	Bučec Tomo	željeznički zvačnik	Vlaislav, žena Anka i djeca Mato i Slavko	II. Pila 36	1934.09.10.	1936.04.16.
47	Budimlić Katica	kućanica	Novigrad	?	1935.03.01.	1936.02.01.
304	Budrović Franjo	apsolvent prava	Kozarevac	Runjaninova 4	1936.01.08.	-
321	Bugarinović Jelka	krojačica	Pitomača	Hatzova 28	1936.07.16.	-
414	Bukovčan Katarina	kućanica	Molve	Goljak 6	1937.10.25.	1942.06.00.
46	Bukovčan Luka	poštanski činovnik	Novigrad	Galovačka 7	1934.08.28.	1941.06. kada umro.
602	Bukovčan Marija, udovica	kućanica	Novigrad	Galovačka 7	1941.08.00.	1942.08.00.
244	Busija Josip	pomoćnik	Hlebine	Bosutska 14	1935.09.23.	-

36	Bušić Stjepan	učitelj	Virje	Tratinska 14	1934.09.20.	1936.02.01.
521 P.	Car Nikola	bravarski obrtnik	Zagreb	Naseljak 24	1940.09.07.	1941.12.00.
172	Cestar Martin	željezničar	Đurđevac	Tranjanske ledine III,8.	1934.11.15.	-
47	Cilinger Stjepan	tipograf	Virje, žena Štefanija, djeca Ljerka i Berislav	Ilica 219	1934.08.24.	1936.01.01.
563	Čmuk Vika-Balkas	krojačica	Varaždin	Gajeva 53/I.; Voćinska 28.	1941.02.02.	1942.02.00.
206	Colner Josip	konobar u Kolodvorskoj restauraciji	Sesvete Podravske; žena Pepica, kći Nada	Petrinska 57	1935.05.29.	1941.08.00.
506	Crnković Vinko	saobraćajni kontrolor	Opatija k. Ludbrega; žena Marija, kći Marija	Bregi kraj Koprivnice	1940.05.22.	-
180	Crnjak Stjepan	Poštanski dnevničar	Donji Mosti; žena Marija	Medveščak 16	1935.02.14.	-
583	Crnjaković Barica	privatna namještenica	Virje	Mletska 6; Ilica 35, Kanal	1941.03.02.	otputovala.
367	Crnjaković Martin	Tramvajski konduker	Virje	Trg Kralja Petra 10 a	1937.03.04.	-
481 P.	Cuki Katarina	pletačica	Peteranec	Bosutska 20	1940.04.14.	1942.07.00.
356	Culeg Agata	kućanica	Novigrad	Deželićeva 29/dvorište	1937.01.04.	1942.07.00.
3	Culeg Franjo, *	poštanski zvaničnik	Novigrad, žena Agata	Deželićeva 29	1933.08.29.	umro
31	Culeg Ivan	brijač	Novigrad	Deželićeva 6/II.	1942.00.00.	1942.03.00.
500 P.	Culeg Marija	kućanica	Novigrad, zav. Banja Luka	Medvedgradska 42	1940.05.08.	1941.03.00.
49	Čabudin Rudolf*	bravar drž.željeznica	Koprivnica; žena Pelagija, djeca Vera i Blanca	Petrova 107	1934.08.27.	1942.06.00.
424 i 426	Čerepinko Tereza	kućanica	Pitomača	Trnjanska e 6	1938.03.01.	-
407	Čimin Mijo	bravar	Gola; žena Marica	Cernička 41	1937.09.19.	1940.12.00.
221	Čimin Stjepan	bravarski obrtnik	Gola	Ilica 89/dvorite	1936.01.09.	1942.04.00.
320	Čorba Ivan	pazikućća	Virje	Beogradska 4; Breznička 20, Pila VI. Kamaufova	1936.06.03.	1942.07.00.
352	Čuković Ivica	trgovački pomoćnik	Koprivnica	Medveščaj 48-ĐUU,	1936.11.18.	-
236	David Pavle	privatni namještenik	Koprivnica	Ilica 45	1935.09.01.	1942.06.00.
533	Dečković Josip	zvaničnik na željezici	Virje	Trnjanski zavoj II, 23.	1940.09.01.	1942.03.00.
51	Deucht (Dajht) Bela	mašinovođa	Ferdinandovac	Kraljice Jelene 6	1934.10.08.	1936.04.16.
216	Deucht (Dajht) Ernest		trgovački putnik	Ferdinandovac	Tuškanova 21/II	1935.07.08.
262	Deucht (Dajht) Jakob	knjigovođa	Koprivnica	Vlaška 72	1935.12.06.	-
52	Deucht Leopold	trgovac	Ferdinandovac	Palmotićeva 52	1934.09.17.	1936.04.16.
200	Deucht Salamon	trgovački putnik	Novigrad, žena Frida, sin Ivo	Račkog 3/III, Šenoina 32/dvorište	1935.04.27.	1941.06.00 logor.
305	Dogan Stjepan	fotograf, zavod za povećanje slika	Kalinovac, žena Marija, sin Petar	-	1936.04.26.	-
194 P.	Dokonal Zlata	priv. činovnica	Nova Gradiška	Varšavska 55/II	1935.04.18.	-
50	Dolenc Maria	kućanica, udovica	Novigrad	Petrova 69	1934.10.06.	1936.04.16.
427	Dominko Marija	kućanica	Sigetec	Sprečka 23	1938.10.05	-
513	Domjan Tomo	zvaničnik na drž. željeznici	Županec	Gregorijančeva 4	1940.05.06.	-
53	Dudaš Lovro -(Lojzo)	Činovnik pripravnik na Glavnoj kontroli	Imbriovec	Deželićeva 84/II.	1934.10.01.	1936.04.16.
423 i 425	Đumbir Petar	tajnik Bogoslovnog fakulteta u Zagrebu	Đurđevac, žena Katarina, kćeri Nada	Kaptol 29	1938.03.18.	1939.12.00.

			i Marija				
573	Đurđević Nikola	brijač	Ciglenik u Slavoniji	Mesnička 5	1941.01.16.	-	
392	Ester Franjo	brijački pomoćnik	Koprivnica	Pantovčak	1937.06.03.	-	
209	Ettinger Juraj ml.*	bankovni činovnik	Novigrad	Hercegovačka 21	1935.04.27.	-	
208 P.	Ettinger Mirko	direktor banke	Novigrad	Ilica 21	1935.05.28.	1942.02.00.	
249	Franković Gjuro	krojač	Đurđevac	Branimirova 1	1935.10.09.	-	
252 i	Fantoni Vjekoslav*	učitelj	Virje, žena Dragica	Tratinskas 15	1935.xx.06.	-	
466			i 2 sina		i 1939.11.26.		
56	Ferenčaba Mato	kovač	Virje	Livadićeva 8	1934.10.01.	1936.04.16.	
437	Ferenčić Marica	medicinska sestra	Virje	Škrlčeva 10	1939.02.04.	1941.12.00.	
207	Ferenčić Mato	željezničar	Đurđevac, žena Marija, sin Mato	Ravnice 19	1935.05.30.	-	
220	Ferenčić N.Mijo	vrtar Direkcije željeznica	Virje, žena sofija	Grgurova 3	1935.08.10.	-	
369	Filipić Jelka	kućanica	Pitomača	Tratinska 68	1937.03.18.	-	
295	Filipić Tomo	klobučar	Kloštar	Tratinska 62	1936.03.10.	-	
322	Filipović Branko*	bankovni činovnik	Ludbreg	Krajiška 13	1936.07.17.	-	
417	Filjak Ivan	student	Pitomača	Runjaninova 4	1937.11.06.	-	
12	Filjur Ivan	trgovac	Novigrad	Hercegovačka 42	1935.02.20.	1936.00.00.	
54 P.	Fischer Lav, dr.	odvjetnik	?	Trg kralja Tomislava 15	1934.09.13.	1936.04.16.	
529P.	Fištrović Stjepan	zvaničnik na željeznici	Koprivnica, žena i 7 djece	ancelova 18 - kolonija	1940.09.01.	1942.06.00.	
509	Franjić Franjo	činovnik u prometu	Koprivnica, žena Kata, kći Zlata	Peteranec 498	1940.04.05.	1940.05.00.	
55	Friščić Stanislav	stolar na Drž. željeznici	Kutjak - M.Bukovac, djeca Viktorija, Milka, Franjo, Štefanija, Ivka	Ukrinska 21	1934.09.27.	1936.04.16.	
364	Fuček Dragutin	trgovački pomoćnik	Đurđevac	Marulićev trg 8	1937.02.15.	-	
487	Fučijaš Đuro	đak	Ferdinandovac	Tratinska 28/II.	1940.04.14.	1940.10.00.	
57	Fučijaš Ivan	trgovac voćem	Budrovac, žena Barica, djeca Branko i Dragutin	Palmotićeva 35	1934.09.30.	-	
362	Funtek Julija	laborantica	Ludbreg	Željeznička kolonija 9A	1937.02.10.	-	
58	Furdek Mijo	željezničar	Delovi, žena Barica, sin Ivica	Šćitarjevska 38	1934.09.19.	1937.09.01.	
59	Gal Fabijan	računarski inspektor banske uprave	Virje, žena i 2 djece	Radnički dol 31.	1934.10.01.	1935.09.01.	
492 P.	Galović Marija	kućanica	Virje	Cankarova 14	1940.04.20.	1941.12.00.	
492	Galjer Vilim	poštanski činovnik na Pošti 2.	Prugovac	Trg kralja Tomislava 9/II i Maksimirska 65/III.	1939.02.24.	1941.06.00.	
480	Gašparović Barica	krojačica	Koprivnica	Naseljak 21	1940.03.31.	1941.05.00.	
479	Gašparović Josip	mehaničar	Mučna Reka	Naseljak 21	1940.03.31.	1941.06.00.	
49 SP.	Gaži Stjepan	činovnik Statističkog ureda	Peteranec	Radićetrg 7. (ured)	1940.04.29.	1940.06.00.	
61	Gaži Stjepan	brijač	Novigrad, žena Anka, kći Zdenka	Ilica 21	1934.08.28.	-	
297	Gjuroci Mijo	katast. geometar	Đurđevac	Kraljice Marije 38/II.	1936.03.10.	-	
522P.	Glavak Marija	primanja	Kalinovac, sin Ivica	Petrova 13 (rodilište)	1940.08.01.	1941.12.00.	
62	Codek Mijo *	poštanski činovnik	Novigrad, žena Marija, sin Ivan	Petrova 145	1935.03.01.	1941.12.00.	
452	Godrijan Stjepan	poštanski službenik	Poljana breznička, žena Jagica	?	1939.06.17.	-	
31 P.	Goldšmid Iso	trgovački činovnik	Novigrad	Palmotićeva 5/II.	1935.02.12.	1941.02.00.	

4 P.	Goldšmid Slavko, (Goldschmidt Slavoljub dr.*)	odvjetnik	Novigrad	i llica 51. Boškovićeva 3./II i llica 51.	1934.09.00.	1941.02.00.
342	Golec Slavko	brijač	M.Bukovec	Pantovčak 18	1936.09.01.	-
589	Golub Luka	profesor II. klas. gimnazije	Hlebine, žena Slasva, sin Dragoljub	Gortanova 29	1941.03.06.	1942.04.00.
408	Gorupec Ignac	strojovođa	Prugovec, žena Marija	Vranjina iza br. 9	1937.09.21.	-
60	Gotlieb Hinko, dr.	odvjetnik	Đurđevac, žena Ruža, sin Vlado i Danko	Tomašićeva 10/II.	1934.09.26.	-
188 i 557	Graber Dragutin*	poštanski zvaničnik u mirovini	Koprivnica, žena Ana, sin Zlatko	Draškovićeva	1935.03.09. i 1941.01.01.	Prvi puta isključen, drugi puta 1941.03.00.
191	Grabler Slavko	postolar	Đurđevac	Bijenička 95	1935.03.04.	-
336	Gračan Stjepan	mehaničar na željeznici	Kloštar	Berislavićeva 15	1936.08.01.	-
544 P.	Gračan Tomo	redarstveni detektiv	Kalinovac	Ozaljska 105/II.	1940.11.21.	1941.12.00.
237	Graf Antun	trgovački pomoćnik	Novigrad	Petrova 69	1935.09.14.	-
25	Grahovac Josip	stolarski pomoćnik	Novigrad	Kašinska 7	1935.02.09.	1935.07.01.
418	Grager Barica rođ. Matina	kućanica		Koranska 18		
481	Greger Barica	kućanica	Hlebine	željeznička kolonija na Volovčici	1940.03.31.	1941.12.00.
482 P.	Greger Milica	kućanica	Koprivnica	Mesnička 38	1940.03.31.	1941.04.00. umrla
561	Gregurek Dragutin	kovinotokar	Đelekovac, sin Mirko	Palmočićeva 54	1941.02.01.	-
469	Gregurek Mijo	gradski pomoćni potrošač	Đelekovac, žena Emilija, sin Vladimir	Palmočićeva 54	1940.02.11.	-
537 P.	Grgac Stjepan	student tehnike (kapetan dobrovoljac)	Virje	Šenoina 11	1940.11.03.	1941.02.00.
288	Grgec Petar	profesor	Kalinovec	Trenkova 1	1936.03.05.	-
350	Gromer Franjo	trgovac	Đurđevac, žena i 1 dijete.	Nikolićeva 17-trgovina	1936.11.10.	-
302	Gržan Terezija	kućanica	Novigrad	Medovićeva 1	1936.05.04.	-
294	Habek Franjo	krojački obrtnik	Đurđevac, oženjen	Martićevo 10 i Radićevo 10/I.	1936.03.19.	1942.08.00.
459	Halapa Benedikt	ljevač	Pitomača, žena cilika	Jankovačka 42	1939.10.10.	-
289	Halavuk Marija	kućanica	Molve	Savska 134	1936.03.05.	-
412	Halustek Barica	kućna pomoćnica	Podravske Sesvete	Kresnice 18	1937.10.16.	-
554	Henč Marija	kućanica	Koprivnica, djeca Slavko i Vlado	Maksimirska 88	1940.12.27.	1942.07.00.
64. i 532 P.	Hirjanić Andrija	željeznički zvaničnik	Novigrad, žena Katica, kći Ankica	Trnava - ured.	1934.09.10 i drugi put 1940.09.01.	1941. 06.00.
391	Hodalčić Josip	kolporter	Đurđevac	Nova Ves 36	1937.07.03.	-
465 P.	Hollas Franjo	frizer za žene	Bjelovar, žena Paula, kći Nataija	Sanska 21	1939.11.18.	-
231	Holler Dragutin, dr.*	sudac Okružnog suda	Đurđevac, žena Zlata, sin Dražen	Voćarska c. i kasnije Miholjanska 14	1935.09.01.	1941.10.00.
232 P.	Holler Zlata,	kućanica	Đurđevac, žena Dragutina	Miholjanska 14	1935.09.01.	1941.10.00.

546 P.	Horvat Đuro	postolar	Đurđevac	Rubetićeva 5/Priz.	1940.12.03.	1941.12.00.
65	Horvat Ivan	strojovođa na željeznici	Novigrad,	Sigečica X/8 i	1934.10.20.	1942.06.00.
i 501			žena Marija	Ugljanska 8	i 1940.04.30.	
219	Horvat Ivan	odvjetnik - solicator	Đurđevac	Vranovina 26	1935.08.10.	-
63	Horvat Josip*	načelnik saobraćaja i viši savjetnik Drž. željeznica	Subotica kraj Rasinje. pžemkem	Palotičeva 57	1934.08.29.	1941.06.00.
511 P.	Horvat Luka	šofer pošte 2	Đurđevac	Badalilčeva 12 a	1940.07.01.	1940.12.00. otputovao.
439	Horvat Marko	krojački obrtnik	Đurđevac	Rubetićeva 5	1938.11.21.	-
30	Horvat Petar	strojibravar Drž. željeznica	Novigrad	Usorska 52	1935.02.10.	1942.04.00.
521	Horvat Rudolf dr.	povjesničar	Koprivnica, žena Jelena, kći Ružica	Kačićeva 20	1940.06.21.	1942.04.00.
7	Horvat Stjepan	elektromonter kod "Tesle"	Novigrad	Usorska 52 i Nikolićeva 13	1935.08.29.	1942.04.
353	Horvat Vjekoslav	remenar i torbar	Đurđevac, žena Berta i sin Boris	Selska c. 39	1036-12-'0-	-
315	Horvatinović Marica	kućna pomoćnica	Pitomača	Trnjanska 5, Radićeva 37.	1936.07.13.	1940.12.00. otputovala.
577	Hrnčir Franjo	klesar -graver kod Streche	Kloštar, žena Marija	Selska 124 i Ilica 102	1936.08.01. i 1941.02.09.	1942.04.00.
281	Hruby Josip	automehaničar	Koprivnica	Deželićeva 79	1936.02.19.	-
66 P.	Hrženjak Stjepan	viši inspektor Financijske direkcije	Virje, žena Ana, djeca Brnako i Zdenka	Šenoina 24/II. i ured Opatička 20.	1934.09.28.	1942.07.00.
343	Hubert Katica	kućanica	Virje	Petrova 117 i Harambašićeva 56	1936.10.21.	1941.10.00.
67 P.	Huppert Franjo	trgovac	Hlebine, žena Ružica, sinovi Josip, Milan, Slavko	Tratinska c. 51	1934.09.04.	1937.11.01.
502 P.	Igračić Andrija	radnik	Prugovac	Ugljanska 16	1940.06.01.	1941.03.00. otputovao
596	Imbriovčan Martin	tajnik Računarskog suda	Hlebine	Martićeva 23; Preradovićeva 44/III.	1941.03.07.	1942.03.00.
285	Ištvan Anka	krojačica	Molve	Petrinjska 28.	?	?
193	Ivančić Ivan	viši savjetnik direkcije pošta	Koprivnica	Šulekova 7, Direkcija PTT.	1935.04.01.	1941.12.00.
559 P	Ivanuša Vjekoslav	krojački pomoćnik	Gorica kod Rasinje	Vinogradska 12 i Ilica 50	1941.01.12.	1941.04.00.
68	Ivković Đuro*	student prava,	Kloštar	Dobranska 22 i Erdedijeva 13	1935.08.29.	1942.12.00.
203	Ivosel Jakov	krojač	Miholjanec	Berislavićeva 17	193., 04.27	-
402	Jagar Magdalena (Manda)	kućanica	Novigrad	Opatovina 25	1937.09.01.	1942.09.00.
242	Jagar Marko	postolar	Novigrad	Domjanovićeva 11	1935.09.19.	-
71	Jakopović Ivo, dr.	vojni liječnik, kapetan	Virje	Harambašićeva 13	1934.08.28.	1936.01.01.
70	Jakubin Valent	branar na tramvaju	Virje, žena Katica, djeca Marica i Martin	Plemićeva 4	1935.03.01.	1935.08.01.
387	Jakupek Josip	nadgrunтовničar u mirovini	Koprivnica, žena Marija, djeca Mladen i Milica	Vinogradska 26	1937.06.10.	1942.12.00.
345	Jalušić Marija	kućanica	Novigrad	Branimirova 61 - tvornica ulja	1936-11.05.	1941.12.00.
604 P.	Jambrušić Stjepan	privatni namještenik	Križevci, žena	Dubrava -	1941.07.01.	1941.08.00.

311	Janaček Milan	trgovac	Marija i 4 djece	Kraljevička 9 E		
185	Jančiev Antun	pekar	Đurđevac	D.Prečac 11	1936.05.18.	1942.04.00.
541 P.	Janeš Dragutin	student šumarstva	Virje	Zadarska 44	1935.02.24.	-
588	Janeš Jakob	blagajnik Pogoda	Hlebine, žena Marija	Badalićeva 11/Priz.	1940.12.01.	1941.11.00.
603	Janin Pavao	kovač na drž. željeznici	Katalena, tri kćeri i sina Vladimira	Klaićeva 30/II.	1941.03.05.	1942.06.00.
69	Janković Đuro	major u mirovini	Kalinovac	Trnjanska 58	1941.08.01.	1942.04.00.
282	Janković Mijo	pukovnik u mirovini	Kalinovac	Sv. Duh 18	1934.08.29.	1941.06.00.
32	Juranić Zora	kućanica	Novigrad, djeca: Branko, Ruža	Sv.Duh 18	1936.02.20.	1941.12.00.
90	Kajgan Josip *	Oficijal u mirovini	Novigrad, žena Dora	Nova Ves 25 i Brozova 38.	1935.03.01.	1941.01.00.
i 468	Kanižanec Ivan	inkasator	Hlebine, žena Mara, djeca Franjo i Anka	Vranicanijeva 5, Ogrizovićeva 47	1934.08.23	1941.04.00.
396	Kantoci Viktor	brijač	Virje	?	i 1940.02.9.	umro
202	Kapić Mirko	kanonik prvostonog Kaptola zagrebačkog	Virje	Petrinska 26 a	1937.03.01.	-
75 P.	Kapić Stjepan	vodnik I. klase	Virje, žena Marija i kći Dorica	Kaptol 21	1937.06.17.	-
478 P.	Karlović Grgur,	učitelj	Kalinovac	Kaptol 21	1934.05.23.	1942.03.00
239	Kegljević Josip	činovnik Udružene banke, B.Jelačića 1.	Novigrad	Ljubljanska ul.	1934.09.05.	-
263 P.	Kempny Marija	kućanica	Novigrad	Kali Dorica	1934.09.05.	-
73	Kiš Mihajlo (Mihalj)	stolar na željeznici	Drnje, žena Terezija	Praška 8	1940.02.14.	1940.05.00.
81	Kiš Zvonimir	brijački pomoćnik	Koprivnica	(kod Markova)	1940.02.14.	1940.05.00.
i 361 P.	Klaić Barica	kućanica	Molve	Đorđićeva 2	1935.09.12.	1942.06.00-
317	Kocian Rezika	kućanica	Virje, muž Mate	Znikina 4, dućan, Kustošija, Hercegovačka 78	1935.12.12.	1942.02.00.
184	Kokor Katica	viši kontrolor na pošti	Novigrad	Lonjska 21	1934.09.15.	-
419	Kokša Josip *	učitelj u mirovini	Molve, ž. Marija, kćeri Anka i Ivka	Savska 61 i Ilica 128/II.	1934.08.29.	1941.02.00
77	Kolar Dragutin ml.	soboslikarski pomoćnik	?	Ilica 128/II.	i 1936.10.16.	-
292	Kolar Šandor	pokostar drž. željeznica	Gola, žena Jelka, sin Franjo	Savska c. 69	1936.07.07.	-
444	Kolarić Franjo	radnik	Šemovac, ž. Marija	Primorska 24	1936.10.01.	-
456	Kolarić Marija	kućanica	Šemovac	Kr. Marije 22	1935.02.23.	-
1	Kolibaš ing. Rudolf*	viši šumarski inspektor u mirovini	Novigrad	Gajdekova 10	1937. 10. 01.	1941.03.00.
18	Kollman Hugo	trgovac	Zagreb, oženjen, kći Mira	i 1938.02.13.		
76	Konjarek Ivan	vodnik	Đurđevac	Ilica 228	1934.08.25.	-
460	Kontušić Josip	službenik na pošti	Rasinja	Gundulićeva 13	1936.02.25.	-
234	Kopričanec Franjo	činovnik na željeznici	Molve, žena Dara	Šemovac, ž. Marija	1939.04.15.	-
i 472.	Koprivnjak Zora	gostioničarka	Novigrad	Maksimirska 73	1939.08.23.	1941.08.00.
548	Koprolčec Marija	herihterica	Kloštr	Maksimirska 73	1939.08.23.	1941.08.00.
411	Korpar Josip	mliješkarski radnik	Rasinja, žena Vilma	Fijanova 12	1934.00.30.	1940.00.00.
331	Kos Katarina	dnevničarka	Ludbreg	Ilica 71	1934.08.25.	1937.00.00.
				Vrhovac 3	1934.09.07	-
				Trg Kr.Petra 10 b	1939.10.21.	1941.09.00.
				Stiplošekova 9/I. i Mihanovićeva 12.	1935.03.01.	1942.02.00.
				Maksiirska 69	1936.01.36.	-
				Ilica 72	1940.12.01	1942.08.00.
				Jordanovac 41	1937.10.16.	-
				P. Radića 54	1936.09.03.	-

72 P.	Kosnica Florijan	student šumartva	Torčec kod Drnja	Erdödyjeva 3/priz.	1934.10.01.	1938.00.00.
84	Kostinčer Branko, dr.	profesor	Koprivnica, žena Ljubica	Kaptol 17	1934.09.13.	-
518	Košnjak Josip	šef željez. stanice	Kloštar, žena Lenka	Sirač	1940.09.09.	1940.12.00.
265	Kovač Ivan	brijač	Šemovci	Lošinjska 12	1935.12.16.	-
91	Kovač Jakov II	Zvaničnik na željeznici	Šemovac, žena Sonja, sin Branko	Sigečica VIII, br. 15.	1934.09.20.	-
593	Kovač Sonja	kućanica-tipograf	Šemovac	Pantovčak 162	1941.03.09.	1941, otputovala
490	Kovačić Anica *	zvaničnik Računarskog suda	Delovi	Trg Kr. Tomislava 18	1940.04.11.	1942.07.00.
451	Kovačić Grga	trgovac	Đurđevac, žena Milka	Martićeva 10	1939.06.03.	1940.10.00.
276	Kovačić Ivan	trgovac	Prugovac	Ozaljska 45	1936.01.25.	-
458 P.	Kovačić Ivan	pošt. zvaničnik	Đurđevac	Martićeva 10	1939.10.07.	1940.07.00. preselio u Đurđevac
78	Kozarić Ivan	činnovnik Banske uprave	Novigrad, žena Bara, sin Stjepan, kći Katica	Badovinčeva 14 i Vranicanijeva 5	1935.03.01.	1942.06.00.
248	Kozarić Matija	postolar	Novigrad	Tratinska 68	1935.09.19.	-
566	Kozarić Stjepan	podvornik	Novigrad	Kaptol 29	1941.02.02.	1941.12.00.
450	Kozarić Stjepan	državni činnovnik	Novigrad	Vranicanijeva 5	1939.06.01.	1942.06.00.
213	Kožar Martin	ložač na željeznici	Đurđevac, žena Roza, sin Andrija	Vrtlarska 16	1935.05.09.	-
79	Kralj Andjela	privatna činnovnica	Suha Katalena	Cvetna cesta 37	1934.09.01.	-
80	Kralj Ivan	postolarski obrtnik	Kloštar	Iločka 11 i Ilica 47	1934.08.29.	1942.12.00.
374	Kralj Jakob	krojački pomoćnik	Ferdinandovac	Brozova 42	1937.03.20.	-
92	Kralj Josip	poštanski zvaničnik u mirovini	Kloštar	Pantovčak 5 i ilica 47/dvor.	1934.08.29.	1942.09.00.
229	Kralj N. Rudolf	Vojno drž. majstor	Virje	Ilica 207/I.	1935.09.09.	-
74 P.	Kranjec Elizabeta	privatnica	Sesvete P.	Plinsko naselje 13	1934.09.23.	-
85 P.	Krapaj Vatroslav	kapetan I. kl.	Kuzminec, žena Eva	Maksimirska 78	1934.09.10.	-
576	Krapinec Matija	strojobravar	Bregi	Pašmanska 23/I.dv.	1941.02.21.	1942.12.00.
88	Krčmar Tomislav	aps. filozofije	Virje	Gundulićeva 18/III.	1934.09.16.	-
82	Kristijan Ferdinand	pokostar i ličilac	Koprivnica, žena Ana, sin Stjepan	Savska c. 139	1934.09.27.	-
574	Kritković Elizabeta	kućanica	Slov. Bistrica	Gajdekova 20	1941.04.00.	otputovala
448 P.	Križanić Leo	činnovnik Šumar. fakulteta	Ludbreg	Tratinska 66	1939.05.13.	1940.06.00. umro
296	Krklec Jelka	prodavačica	Virje	Radićeva 23/I.	1936.02.22.	1941.12.00.
83	Krušec Vilim	limar	Sudovčine k. Martijanica, žena Marija, djeca Zorica i Vilim	Kupska 38	1934.09.29.	-
303	Kučanda Ivan	željezničar	Koprivnica	Branimirova 2/II.	1936.05.07.	-
86	Kučanda Mirko	gostioničar	Novigrad	Hatzova 12	1936.09.02.	-
375	Kujek Marija	kućanica	Sesvete P.	Palmotićeva 38	1939.04.01.	-
598	Kuhtić Martin	đak	Rakitje k. Virja	Jandrićeva 24	1941.03.16.	-
406	Kušević Ivan	brijački obrtnik	Koprivnica, žena Marija	Nad Lipom 6	1937.09.19.	-
87	Kuzmić Andro	zvaničnik na željeznici	?	žena Matilda, djeca Branko i Anka	1934.09.10.	-
260	Kvakan Pavao*	profesor. doc. Polj. šum. fakulteta	Đelekovec (1893.-Zgb. 1952)	Petrova 147, Goljak 9 A	1935.11.26.	1942.07.00.

94	Lacković Franjo	služitelj	Đurđevac, žena Ana	Nikolićeva 4	1934.08.31.	-
93	Lacković Mladen	stolarski pomoćnik	Kloštar	Kozarčeva 6	1934.09.29.	-
271	Lacković Vinko	student šumarstva	Kalinovec	Runjaninova 4	1935.10.21.	-
525 P.	Lapuh Štefanija	krojačica	Zagreb	Medvedgradska 1	1940.09.11.	-
348	Lebinec Dragutin *	trgovac - poslovođa	Bakovčice, oženjen	Željeznička 16/l., Radićeva 1.	1936.11.18.	-
89	Lebinec Vilim	trgovac	Bakovčice	Radićeva 1	1934.08.27.	-
420	Lendvaj Miroslav	zubar	Drnje	Kr. Marije 20	1938.06.20.	-
i 422						
424	Letina Ivan	šofer	Vel. Bukovec	Berislavićeva 14	1938.03.19.	-
423	Letina Stevo	stolar	Vel. Bukovec, žena Ivka	Berislavićeva 14	1938.03.19.	-
95	Levak Marta	kućanica	Đurđevac, muž Ivan, kći Božena	Srebrnjak 11	1934.10.07.	-
21	Levak Stjepan	račun. dočasnik, ustaša	Novigrad	Tehn. fakultet	1941.07.01.	-
99	Lončarić Josip, dr. mons.	župnik sv. Petra	Gornja Hraščina	Vlaška 93	1934.09.12.	-
245	Lončarić Josip	kućevlasnik	Novigrad	Veslačka 1	1935.10.03.	-
568	Lončarić Katica	namještenik na eljeznicu	Sesvete P.	Jankovačka 5 a.	1941.02.09.	-
358	Lončarić Lovro	kućevlasnik	Sesvete P.	Tkalčićeva 71 c.	1936.10.12.	-
525 P.	Lopuh Štefanija	krojačica	Zagreb	Savska 110, Opatovina 43.	1940.09.11.	1940.11.00.
416 P.	Lupina Elza	kućanica	Vukovar	Zoranićeva 10	1937.11.06.	-
96	Lucin Terezija	privatnica	Koprivnica	Petrova 107	1934.08.26.	-
i 96a					i 1937.05.15.	
97	Lukić Matija	bravar	Virje, žena Marija, sin Vladimir	Nova cesta 69	1934.10.05.	-
26	Ljubić Dragica	činovnica	Novigrad	Vrhovčeva 19	1942.02.00.	1942.07.00.
355	Ljubić Josip	sudski ravnatelj u mirovini	Virje	Laščinska 16	1937.01.01.	-
10	Madjer Blaž, književnik *	profesor II. klas. gimn.	Novigrad	Međuićeva 4	1935.03.01.	1942.06.00.
102 P.	Maitz Petar	financijski rač. kontrolor	Đurđevac	Livadićeva 1	1934.10.01.	-
100 P.	Majstorović Ignac	brijački pomoćnik	Đurđevac	Savska c. 147	1934.09.17.	-
567	Maltarić Stjepan	mitičar	Đelekovec	Solarova 4	1941.02.00.	1941.06.00.
552	Maljak Mato	financijski kontrolor	Zagreb	Ugljanska 26 (Sigečica)	1940.06.17.	1941.11.00.
109 P.	Mandić Marija	kućanica	Čepelovec	Vlaška 119	1934.09.07.	-
372	Marčinko Đuro	ratar, pa trgovac	Virje, žena Eva, kći Marica	Vlaška 115	1937.03.01.	1941.09.00.
					i 1938.09.16.	
319 P.	Maričić V. Milivoj	trgovac	Vinodol	Medvedgradska 16	1936.07.08.	-
20	Marić Slavko	krojač	Ferdinandovac, sin Petica, kći Ivanka	Tkalčićeva 76/dvor.	1934.08.28.	-
174	Markač Nikola	pećarski obrtnik	Đurđevac, žena Marica	Petrinska 26a	193...	-
371	Markeš Franjo *	sudski činovnik	Novigrad, žena Bara	Medveščak 1/l. i Alagovićeva 7 priz.	1937.03.01.	1942.03.00.
267	Markeš Matej	student agronomije	Novigrad	Runjannova 4	1935.12.01.	-
105	Markeš Mato	trgovački namještenik	Novigrad, žena Marija	Jukićeva 4	1934.07.01.	-
446	Markov Ignac *	postolarski obrtnik	Kalinovac, žena Barica, djeca: Baltazar i Stanka	Beogradska 2 i, Bkresščenskoga 5, Praška 8.	1935.02.10.	1942.02.00.
i 526					i 1939.04.29.	

515	Markov Ivan	željezničar	Kalinovac, kći Ružica	Trnjanska 52/podrum	1940.04.09. i 1940.09.00.	-
258	Marković Ivan	kovinotokar	Drnje	Sanska 7	1935.xx.21.	-
428	Marković Ivan	podvornik	Sv. Petar,	Ž. Božena, sin Marijan	1938.03.06.	-
106 P.	Markulin Branko	priv. činovnik	Našice	Palmotićevo 52/l.	1934.08.29.	-
250 P.	Maršanić Franjo	ložač	Vrbovec	Pilana "Doma" u Kustošiji	1935.10.17.	-
107 i 175	Martinčić Rudolf	strojbravar	Đurđevac, žena Marija, djeca: Vlado i Branko	Patačičkina 1	1934.09.19. i 1935.04.04.	1942.07.00.
565	Martinić Dragica (rođ 6.VII.1919.)	vezilja	Stubica	Ilica 37	1941.02.04.	1942.05.00.
328	Matica Franjo	krojački obrtnik	Kalinovac, žena Valburga	Ilica 204	1936.08.05.	-
553	Matićec Mihael	mašinovođa na drž. željezicama	Zagreb, žena Marija	Ukrinska 29	1940.11.15.	1942.09.00.
29	Matina Barica	trg. pomoćnik	Hlebine	Brozova 38	1935.02.10.	-
193	Matišin Franjo	stolar na drž. željeznici	Virje, ž. Barica, djeca Mirko i Josip	Stubička 34	1934.09.17.	-
409	Matočec Valent	tipograf	Đurđevac, sin Mare Matočec	-	1937.11.10.	-
498 P.	Matonićkin Stjepan	šumar 1 razreda	Dol. Mosti, žena i	Utješinovićevo 3 3 djece	1940.04.28.	1941.11.00.
104	Matota Stjepan*	poštar u mirovini	Novigrad	Garićgradska 12	1934.09.01.	1941.06.00.
186	Mavračić Mijo	podoficir uzničke straže	Sedlarica k. pitomače	Jukićeva 16	1935.03.02.	-
108	Medjimorec Mato *	Poštanski službenik	Hlebine, žena Dora	CArinarinica PTT.	1935.08.29.	1942.05.00.
110 P.	Medjimorec Mijo, dr.	kanonik	Hlebine	Kaptol 22	1934.08.25.	-
101	Međurečan Franjo	Bravar na željeznici	Kalinovac, žena Milica	I. Njivice 8 i Jankovačka 9	1934.09.29.	1942.06.00.
524 P.	Medjurečan Matija	šef stanice	Kalinovac, žena i 2 djece	Špišić-Bukovica	1940.09.16.	1941.05.00.
488	Mesarić Ivan	đak	Pitomača	Kukuljevićevo 5/II, Dežmanov prolaz 3/II.	1940.04.14.	1940.12.00.
486 P.	Mihalić Ladislav	PTT zvaničnik	Rasinja	Trnjanska 54 a	1940.04.08.	-
338	Mihaljević Stjepan	činovnik	Đurđevac	Livadićeva 35	1936.09.29.	-
399	Mihoković Cjuro	torbarski obrtnik	Pitomača, žena Ana	Vlaška 90 dućan i Jurišićeva 16 dućan	1936.04.06.	1942.06.00.
28	Mihoković Marko	stolar	Novigrad	Medveščak 6, Bukovčeva 17	1934.09.05.	-
429	Miholek Marija	kućanica	Virje	Deželićeva 71	1938.10.08.	-
357	Miholjančan Valent	radnik	Pitomača, žena Ana, sin Matija	Njivice 23	1936.12.15.	-
330	Mihanović Zlata, pl.	kitničarka	Ludbreg, udata, sin Zlatko	Vlaška 46	1936.08.28.	-
308	Mikašinović Katica	kućanica	Virje	Trnjanska 56	1936.05.15.	-
585	Mikašinović Milan	elektromonter	Plavšinač, žena Barica, kći Dragica	Bedekovčina kod B.E.P.	1941.03.02.	1941.03.00.
579	Miklič Luka	trgovački pomoćnik	Kalinovac	Sanska 17, Savska 11, Baroševa.	1941.03.01.	1942.03.00.
256	Mikor Valent	poštar	Novigrad	Zlatarska 14	1935.11.07.	-
199	Mikulan Tomo	pokostar na Drž. željeznici	Drnje	Sprečka 9	1035-'5-'2-	1042.04.00.
177	Mikulić Barica	kućanica	Novigrad	Trg kralja Aleksandra 7	1935.02.12.	1942.07.00.

8	Mikulić Gjuro (umro 1945)*	privatni namještenik	Novigrad, žena Bara, kći Katica	Trg kralja Aleksandra 7 (u Hrv. Sokolu)	1934.09.01.	1941.12.00.
178	Mikulić Katica	privatnica	Novigrad	Trg kralja Aleksandra 7	1935.03.03.	-
586 P.	Mikulik Olga	radnica	Pleternica	Golubovečka 12	1941.03.02.	1941.03.00. otputovala
454	Milić Marija	udovica ing. Kasnije udata za Malančeca	Virje	Petrova 40	1939.08.05.	1942.09.00.
385	Milinković Pavao	bravarski obrtnik	Feričanci	Berislavićeva 15	1937.04.03.	-
298	Miščević Katica	švelja, udovica	Novigrad	Račićeva 10	1936.04.02.	-
564 P.	Mišetić Albina	vezilja cvijeća	Pitomača	Ilica 37	1941.02.04.	1942.06.00.
455 P.	Miškulin I. Dragutin	činnovnik Mjesne kontrole	Zagreb	Škrlečeva 29/l.	1939.08.01.	1941.12.00.
261	Modrovčić Štefan	financijski činnovnik	Virje, žena Katica	Vranicanijeva 6	1935.10.12.	-
251	Mrdjanec Martin	stolarski pomoćnik	Ferdinandovac	Blagajska 24, Stenjevec 83.	1935.10.21. i 1941.02.23.	1941.03.00.
i 581						
280	Mužinić Mihael	nadoficijal banske uprave u miru	Novigrad, 5 članova obitelji	Rusanova 24	1936.02.15.	-
365	Napan Mijo	stolar	Novigrad	Tratinska 24	1937.01.01.	-
111	Navratil Ivo	Ing. šumarstva	Virje	Solovjeva 4/l.	1934.09.15.	-
113	Nemec Mijo	gradski vatrogasac	Koprivnica, žena Ana, kćeri Marija i Nada	Savska 1 A	1934.10.03.	-
112	Nikša Martin	posjednik	Đurđevac	Dolac 9 i sv. Duh - Podvinje 5	1934.10.05.	-
467	Nimac Anka	trafikantica	Pitomača, udata	Deželićeva 60	1940.01.06.	-
489 P.	Novak Franjo	brijački pomoćnik	Šemovac	Vlaška 80/priz. desno, Gajeva 23.	1940.04.14.	1941.04.00.
507	Novak Franjo II.	saobraćajni činnovnik	Srednji Mosti, žena Zorica rođ. Prelec	Ludbreg	1940.05.05.	1940.06.00.
591	Novko Luka	pregledač Financijske kontrole	Jalkovac (Biškupec) žena Nabduca	Samobor	1941.03.08.	-
114	Novoselec Franjo	šumarski pristav	Novigrad	Solovjeva 1/IV	1934.09.05.	-
212	Novoselec Marija	krojačica	Novigrad	Gundulićeva 23/l.	1935.06.10.	-
601	Ođicki Sofija	kućanica	Kozarevac	Trenkova 9/dvor.	1941.07.01.	-
273	Ognjančević Baltazar	krojač	Đurđevac	Daničićeva 46	1936.01.16.	-
116	Ognančević Miško	trgovac	Đurđevac	Savska 17	1934.10.03.	-
279	Orač Branko	posjednik	Katalena	Badalićeva 21	1936.02.17.	-
115	Ormanec Josip	vratar kod Vojne odjeće	Virje, žena Katica	Ilica	1934.10.03.	-
558	Ormanec Matija	radnik	Virje	Trnjanska 28	1941.01.01.	1942.03.00. umro.
27	Ozmeć Ivan	poštanski službenik na Pošti 2	Dinjevac	Paromlinska 100	1935.03.01.	1942.07.00.
173	Ožegović Vinko	šofer	Koprivnica, žena Marija, djeca Jelica i Ivica	Mokrička 14	1935.02.18.	-
582	Pajek Pava	činnovnica banovinskog odvjetništva	Koprivnica	Frankopanska 26/II	1941.03.01.	1941.12.00.
119	Pankarić Antun	mašinovođa	Virje, žena Ana, djeca Zvonimir, Zlata	Petrova 69/III. gradske kuće	1934.09.15.	-
363	Pankarić Mirko	đak Obrtne škole	Virje	Internat u Klaićevoj 9a	1937.02.20.	-
286	Patačko Ivan	pećarski pomoćnik	Đurđevac	Maksimirska 39	1936.03.03.	-
117 P.	Pavlić Stjepan	trgovac	Pitomača	Maksimirska 28	1934.09.10.	-
499 P.	Pavlović Dragutin	student građevinarstva	Koprivnica	Petrinjska 32 a/III.	1940.04.19.	1941.05.00.
24	Pavlović Ivan	kolar	Drnje	Ljubljanska 3	1935.02.10.	1936.08.01.

11 P.	Pecek Slavko	trgovac	Pitomača, žena Fanika, djeca Tomislav i Zvonimir	Hercegovačka 61	1934.08.24.	1939.00.00.
127	Pečenec Ivan	pomoćni bravar na željeznici	M. Bukovac, žena Rezika	Sprečka 23	1934.09.29.	-
120	Pernar Antun	mesar	Novigrad, žena Rozina	Selska cesta 30	1934.	-
125	Pernik Katica	krojačica	Koprivnica	Slovenska ul.10.	1934.08.29.	-
126	Pernik Stjepan	staklar	Koprivnica	Slovenska 10	1934.08.29.	-
388	Peradin Andrija	soboslikarski i ličilački pomoćnik	Hlebine	Iločka 30	1937.06.13.	-
275 P.	Perharić Marija	kućanica	Bjelovar	Koranska 34	1936.01.18.	-
471	Perić Franjo	vlasnik autotaksija	Peteranec, žena Ana, sin Zlatko	-	1939.12.11.	1940.03.00.
382	Perok Jakob	urar i draguljar	Hampovica	Ilica 194, B. Jelačića 3/l.	1937.05.03.	-
293	Peroković Marija	švelja	Đurđevac	Bužanova 33	1936.03.	-
268	Peroš Dragutin, mr.ph.	industrijalac	Botovo	Palmotićeve 54	1935.12.18.	-
123	Peroš Josip	kondukter, dnevničar	Novigrad, žena Marija, kći Ankica	Fratrova 22	1934.09.07.	-
284	Peti Josip	đak	Molve	Savska 134	1936.02.25.	-
399	Petras Ana	kućanica	Novigrad	Znikina 4 - dućan Kustošija	1937.08.11.	1941.06.00. umrla
9	Petras Mladen, dr.*	asistent ortopedske klinike i 1945. spec. za ortopediju	Kloštar, žena Hermina	Kuševićeva 6, Martićeva 35 a, Jelačićev trg 16.	1935.02.9.	1941.08.00.
19	Petras Štefan	ravn. učitelj	Novigrad	-	1935.03.01.	1936.05.1.
223	Petras Stjepan	služitelj	Delovi	Zvonimirova 6	1935.08.22.	-
181	Petričić Stjepan	namještenik na željeznici	Koprivnica, žena Ruža	Livadarski odjetak 17	1935.02.12.	-
277	Petrokov Josip	trgovac	Kalinovac	Tratinska c. 53	1936.02.13.	-
332	Picer Valko	stolar	Torčec	Mesnička 13	1936.09.04.	-
351	Pichler Josip	poslovođa ugostiteljske radnje	Koprivnica, oženjen.	Kukovićeve 7/II.	1936.11.18.	-
307	Pintar Terezija	modistica	Novigrad	Mesnička 11	1936.05.10.	-
124	Pirnar Dragutin	šelar	Novigrad, žena Marija, kći Štefica	Vinogradska 19.	1934.09.04.	-
528	Piškorić Jelka	privatnica	Đurđevac	Zvonimirova 96	1940.07.19.	1942.12.00.
118	Piškorić Oskar,ing.	državni činovnik	Đurđevac	Harambašićeva 17	1934.09.05.	-
527	Piškorić Oto	činovnik Saveza Hrv. kreditnih zadruga, Trg Kralja Zvonimira21/l.	Đurđevac	Zvonimirova 96,	1940.07.19.	1942.12.00.
170	Pitom Adam	zvaničnik na željeznici	Novigrad, žena Klara djeca; Marija i Vid	Maksimirski breg I/77.	1935.02.01.	1941.07.00.
264	Pitom Mato	brijački pomoćnik	Novigrad	-	1935.10.05.	-
17	Plantić Stjepan	arhivar Ekonomsko- komercijalne visoke škole	Delovi, žena Vjekoslava, sin Vladimir	Dužice 4	1934.09.01.	-
189	Podunajec Đuro	postolarski obrtnik	Đurđevac	Dolac 9	1935.03.01.	1941.06.00.
398	Podunajec Đuro, II.	mesar	Koprivnica, žena Marija	Vlaška 14	1937.08.10.	-
138 P.	Pohajda Josip	bankovni činovnik	Bjelovar	Branimirova 25	1936.01.02.	-
278	Pojed Andrija	služitelj	Sesvete	Sveučilište na	1936.02.13.	1942.03.00.

316	Popec A. Bolta	kancelarijski zvanik	Gola, žena Anka, sin Dragutin	Kazališnom trgu Trnjanska 60	1936.07.03.	-
235	Posavec Andrija	poštanski zvanik	Novigrad, žena Katica	Rapska 8	1935.09.03.	-
597	Posavec Franjo	činovnik banske vlasti	Hlebine	Martićeva 23/II.	1941.03.11.	1942.02.00.
195	Posavec Ignac	krojač	Đurđevac	Jurišićeva 23	1935.04.18.	-
122	Posavec Josip	trgovački putnik	Sesvete, žena Magdalena, kćeri Mira i Vera	Zvonimirova 2/IV.	1934.08.29.	-
121	Posavec Juraj	pazikuća	Sesvete Podr., žena Dara, kći Ružica	Draškovićeva 15	1934.08.29.	-
549	Posavec Matija, rođ. 17.II.1908.	bravarski pomoćnik	Novigrad	Jarun b.b.	1940.12.01.	1942.02.00.
435	Posavec Stjepan	privatni namještenik	Novigrad	Nehajska 26	1935.07.05. i 1939.01.06.	1941.08.00.
477 P.	Posavec Stjepan II.	poštanski činovnik	Novigrad	Dužice 22	1940.03.07.	1941.08.00.
218	Požgaj Lovro	PTT služitelj	Drnje, žena Katica, kći Barica	Utješinovićeva 5/II.	1935.07.05.	-
555	Prebježić Andrija	kovač na željeznici	Zagreb, žena Ema, sin Petar	Pašmanska 10	1941.01.01.	1942.06.00.
128 P.	Prelec Baltazar	sudac Okružnog suda	Dolnji Mosti	Pantovčak 57	1934.	-
255	Presečan Ivan	student veterine	Kloštar	Runjaninova 4, stud. dom	1935.11.07.	-
243	Puhač Ivan	student veterine	Ferdinandovac	Runjaninova 4	1935.09.19.	-
183	Puškaš Ljudevit, dr.	liječnik	Virje	Torbarova	1934.	-
401	Puškaš Mirko	brijački pomoćnik	Virje, (rođ. u Pitomači), žena Katica	Klanjčić 10	1937.09.01.	-
129	Puškaš Stjepan	služitelj	Virje, žena Terezija, djeca: Anđela i Zvonimir	Medulićeva 33	1935.03.01.	1942.06.00.
272	Pužar Mihovil	tajnik Narodne zaštite	Virje	Mošinskoga 49/I.	1935.01.10.	-
594	Rabadžija Dragutin	student	Kalinovac	Tita Brezovačkoga 12/I	1941.03.09	-
130	Radojčević Nikola	zvanik na željeznici	Lepavina, žena Ljubica, sin Jovo	Zadarska 80	1934.09.10.	-
222	Rafaj Franjo	postolar	Peteranec	Vranicanijeva 6	1935.08.17.	-
131	Ranilović Franjo	bravar	Novigrad, žena Margarita, sin Krunoslav	Sprečka 17	1934.09.15.	-
210	Ranilović Jakob	činovnik Dr. željeznice	Novigrad, žena Katarina, kći Mirica	Trnjanska 41 a	1935.02.22.	-
132 P.	Redjep Petar	intendant potporučnik	Đurđenovac	-	1934.09.08.	-
595	Reitter Boža	učenica	Veliki Grđevac	Petrinjska 73	1941.03.09.	otputovala
14	Restek Matija	stolar	Novigrad, žena Ana, kći Zorica	Gorjanska 46	1934.08.29.	-
505	Restek Stjepan *	činovnik na željeznici	Novigrad, žena Katica, sin Josip, Vladimir	Novigrad 415	1940.05.05.	1940.09.00.
274	Rogoz Ivan	student agronomije	Kalinovac	Runjaninova 4	1936.01.16.	-
394	Rosenfeld Šandor	trgovac	Koprivnica, žena Katica	Maksimirska 34	1937.08.02.	1941.02.00.
314	Rujnić Slavko	trgovački pomoćnik	Ferdinandovac	Deželićeva 29	1936.06.01.	-
44 P.	Budimlić Katica	kućanica	Novigrad, muž pismoslikar	Vlaška 60	1934.08.30.	-

310	Ružić Đuro	kućevlasnik	Đurđevac, oženjen	Domobranska 22	1936.06.02.	-
368	Ružić Terezija	kućanica	Novigrad	Domobranska 22	1937.03.01.	1942.06.00. umrla
497 P.	Ružman Ivan	poručnik u mirovni	Dolnji Mosti	Draškovićevo 54	1940.04.28.	1942.06.00.
560	Sabolić Mijo	sitničar	Virje, žena Štefica	Fratrovac 1, Zrinjevac 12.	1941.01.26.	1941.06.
463	Sabolić Ivan	novinar	Peteranec	Zvonimirova 40/IV.	1939.11.18.	-
192	Sabolić Petar	činovnik na pošti	Novigrad, žena Slavica	Creska 34	1935.03.17.	-
434	Saić Blaž	strojobravar	Pitomača, oženjen	Predovčeva 14 - Kustošija	1938.02.19.	1942.04.00.
494 P.	Sataić Ivan	tramvajski kondukter	Peteranec	Palmotičeva 11/III	1940.04.28.	1941.05.00.
259	Sataić Josip	automehaničar i šofer	Peteranec	Palmotičeva 11/III	1945.11.21.	1940.03.00.
i 464					i 1939.11.18.	
198	Satz Šimun	gradski radnik	Drnje, žena Marica	Gradski majur	1935.04.07.	-
464	Sataić Josip, vidi br. 259				1939.11.18.	1940.03.00.
340	Sever Đuro	tramvajski kondukter	Miholjanec, žena Katica	Krapinska 9	1936.10.01.	-
142 P.	Sever Pajo	carinski činovnik	Zagreb	Klaićeva 25 a	1934.08.29.	-
182	Severović Ljubo	poštanski zvaničnik u mirovini	Koprivnica, žena Julka	Sprečka 12	1935.02.20.	-
572	Siladić Bolto	buffedžija	Velika Črešnjevica (Pitomača)	Bednjanska 17	1941.02.09.	1942.04.00.
139	Singer Ferdo	Upravnik židovskog Schwarzovog doma	Đurđevac, žena Irena	Maksimirska 63	1934.08.28.	1941.04.00.
134 P.	Singer Žiga	elektromonter	Đurđevac	Stančićeva 5 i Maksimirska 19	1934.09.22.	1939.12.00.
318	Sisek Baltazar	strojar	Gorica kod Rasinje, žena Josipa	Pašmanska 23	1936.07.	-
354	Sklebar Petar	zvaničnik Banske uprave	Virje	Jurjevska 16	1937.01.01.	-
449	Smok Stjepan	šofer - mehaničar	Rasinja	Krapinska 6 i Gvozd 15	1939.05.08.	1941.01.00. otputovao
291	Smontara Josip	bravar Direkcije Drž. željeznica	Veliki Bukovac, žena Marija, sin Milivoj	Ukrinska 21	1936.03.02.	-
470	Smrček Slavica	krojčica	Pitomača	Deželićeva 73, Mesnička 22, Ilica 90	1940.02.11.	1941.01. otišla u Njemačku
376	Sobota Martin	strojobravar	Kalinovac, oženjen	Medulićeva 11	1936.12.15.	-
542 P.	Sobota Matija	tramvajski kondukter	Bregi	Iločka 3	1940.11.10.	1942.01.00.
217	Sobotičanec Zvonimir	činovnik OUZOR-a (Okružne blagajne za osiguranje radnika)	Koprivnica	Harambašićeva 36	1935.07.08.	-
136	Sotlar Stjepan	zvaničnik na željeznici	Novigrad	Kontakova 6	1934.09.10.	-
133	Sović Stjepan	bravar na Drž. željeznici	Veliki Bukovac	Ukrinska 10	1934.09.15.	-
141	Stanić Marko	poslovoda tt. Milinov	Pitomača	Kod tt. Milinov	1934.09.20.	-
550 P.	Stanić Petar	knjigoveža	Novigrad	Kučerina 72/III.	1940.12.01.	-
370	Stankir Feliks	kovač Dr. željeznica	Đurđevac, žena Barica	Bosutska 21	1937.03.01.	1942.07.00.
462	Stankir Josip	zubotehničar	Zagreb, sin Srećko	Bosutska 8	1939.11.07.	1942.07.00.
211	Stazić Marija	državni penzioner	Novigrad	Gundulićeva 23/I.	1935.06.10.	-
21	Stazić Milka.*	učiteljica u mirovni	Novigrad	Gajeva 35	1935.05.20.	1942.06.00.
48	Stazić Vidica	privatni činovnik	Novigrad	Gajeva 35 i Opatička 4	1935.05.20.	1942.06.00.

442	Steidl Dušan	trgovački pomoćnik	Virje	Medulićeva 16/III.	1939.03.26.	-
143	Stivan Ivan	zvaničnik na željeznici	Grabrovnica, žena Katica	Dubravkin trg 5, Menčetićeva 6	1934.09.10.	-
534	Stivan Ivan	kao 143.	kao 143.	kao 143.	1940.09.01.	-
140	Stivan Viktor	željeznički zvanik	Grabrovnica, žena Marija	Sigečica br. 20.	1934.09.10.	-
171	Šabarić Franjo	student medicine	Hampovica	Draškovićevo 4	1934.11.21.	-
404	Šadek Dragutin	gostioničar	Virje, žena Terezija, kći Zorica	Ljubljanska 23	1937.09.02.	-
176	Šafarek Marija	kućanica	Đurđevac	Naselak 17/I. i Radićeva 33	1935.04.04.	1941.06.00.
226	Šafran Mara	kućanica	Gotalovo	Slovenska 10	1935.08.27.	-
405	Šajnić Đuro	inkasator	Novigrad	Selska c.30	1937.09.13.	-
148	Šajnić Martin	zvanik u mirovini	Novigrad	Mesnička 42/I.	1934.09.05.	-
410	Šantek Ivan	mesar - kobasičar	Kloštar	Zvonimirova 49	1937.09.27.	-
323	Šanjić Mirko	mesar	Molve, žena Marica	Deželićeva 34	1936.07.20.	-
526	Šćuka Josip	šofer	Đurđevac	Belečka 7	1940.07.24.	1942.04.00.
146	Šegvić Ivo	knjigovođa	Đurđevac	Nova Ves 77 a i Petrinjska 13	1935.03.01.	1942.07.00.
197	Šegvić Katarina	činovnica tt. Gestetner	Đurđevac	Nova Ves 77 a/I.	1935.04.15.	-
540	Šemper Pavao	nadpovjerenik financijske kontrole	Hlebine, žena i 4 djece	Deželićeva 18	1940.12.02.	1941.'06.00.
144	Šestak Ivan	brijački pomoćnik	Novigrad	Miramarska 5	1934.08.28.	-
431 P.	Šestak Ivan	inkasator	Varaždin	Jurišićeva 19/I.	1938.10.08.	-
360	Šestak Stjepan	stolarski pomoćnik	Novigrad	Dobranska 22	1936.10.12.	1941.08.00.
23 P.	Šegvić Hinko	profesor	Novigrad	Stoosova 26/priz.	1935.02.10.	-
13 P.	Šegvić Ivan	privatni namještenik tvornice baterija "Croatie"	Novigrad, žena Božena rod. Golubić	Preradovićeva 12/I.	1935.02.19.	1937
149	Šignjar Martin	ratni invalid	Virje, žena Marija, sinov: Rudolf, fil. i Viktor, trg. pomoćnik	Savska 80	1934.08.29.	-
2	Šimunić Andrija *	stolarski obrtnik	Novigrad	Bukovačka 17, imao 1945. stolariju u Martićevoj 15 i Draškovićevoj 12	1935.03.01.	1941.12.00.
397	Šimunić Anica	financijski kontrolor	Novigrad	Boškovićevo 14 ured, a stan Demetrova 15	1937.08.07.	1941.12.00.
145	Šimunić Anka	umirovljenica	Novigrad	Haulikova 2/II.	1934.10.09.	-
16	Šimunić M. Franjo *	poštanski činovnik	Novigrad, žena Radmila	Hrvojeva 6/II.	1935.02.19.	1935.10.01. (umro 1938)
400	Šimunić Martin	postolar	Novigrad, žena Dora	Knežija 33	1937.08.04.	-
484 P.	Šimunić Stjepan	Privatni činovnik	Novigrad	Knežija 33, Ilica 21	1940.04.01.	1942.03.00.
393 P.	Šimunović Mijo	trgovački pomoćnik kod AGB, Ilica 11	Đurđevac	Smodekova 1	1937.07.02.	1939.10.00.
147	Šimunović Mirko	brijački obrtnik	Đurđevac, žena Vera, sin. Zvonko	Kukuljevićeva 13	1934.08.28.	1940.05.00. zahvalio se
592	Šinko Stjepan	tipograf	Virje, žena Ljubica	Valjavčeva 13/I.	1941.03.09.	-
227	Šklebar Petar	podvornik Banske uprave	Virje	Opatička 2, Freudenreichova 3	1935.09.01.	1936.01.01.
i 354						
354	Šklebar Petar	kao 227	Virje	kao 227	1937.01.01.	1941.05.00.
i 227						
137 P.	Šlezinger (Schlesinger)	učiteljica	Virje	Kuhačeva 3	1934.09.14.	-

179	Ruža Šljivarić Juraj	strojar	Novigrad, žena Marija, sin Vladimir	Račkog ul. 6	1935.02.13.	-
569	Šokec Valent	profesor	Novigrad, žena Mica, sin Prvislav	Slav. Brod, Zrinjska 47	1941.02.09.	1941.03.00.
341	Šostar Slavko	konobar	Ferdinandovac	Mihanovićev 34	1936.10.01.	-
562	Šoš Franjo	tehničar	Virje	Gorjanska 37	1941.02.06.	1943.03.00.
457	Šoš Ivan	vozač ZET-a	Virje	Gorjanska 37	1939.09.09.	1942.06.00.
386	Španiček Stjepan	brijački pomoćnik	Koprivnica	Popovićeva 6	1937.06.02.	-
359	Štefanić Dragutin	trgovački pomoćnik	Koprivnica	Ribnjak 34/II.	1937.01.16.	-
135	Štefanić Josip	radnik na Plinari	Sesvete, žena Jelka, djeca Marta, Anka, Katica, Mirko	Plinarsko naselje	1934.09.23.	-
403	Štimac Dragica	kućna pomoćnica	Molve	Petrinska 28	1937.09.04.	-
543 P.	Štrfiček Barica	kućanica	Hlebine	Martićeva 23/II.	1940.11.11.	1940.12.00.
150 P.	Švaca Petar	stolarski obrtnik	Đurđevac	Kuniošćak 32/tavan	1934.09.24.	-
215	Švarc (Schwarz) Vlado	trgovački putnik	Koprivnica	Gjorgjićeva 21/Priz.	1935.07.08.	-
257	Švedek Karlo	privatni činovnik	Kalinovac, žena Ljuba, sin Mladen	Beogradska 9	1935.11.14.	1942.12.00.
204	Tajber Marija	udovica učitelja	Delovi	Laščinska 3	1935.06.06.	1942.03.00.
327	Tarandek Slavko	trgovac	Novigrad, sin Zvonimir, kćer Smilja	-	1936.09.02.	-
228	Tetec Matija	bankovni činovnik	Novigrad	Preradovićeva 12/ dvorište	1935.09.07.	-
545 P.	Tišlar Viktor	postolar	Bolfan	Maksimirska 40/II.	1940.11.26.	1941.12.00.
233	Tišljarić Josip	trgovac	Kloštar	Badalićeva 16	1935.09.13.	-
381	Tkalčec Katarina	kućanica	Đurđevac	Vrtić br. 15	1937.05.03.	-
329	Tkalčec Marija (?)	švelja	Đurđevac	Vrtić I, br.15	1936.08.27.	-
157	Tomac Dragutin dr.,* odvjetnik		Molve	Petrinska 30/I.	1934.09.03.	1942.02.00.
153	Tomac J. Valentin	vodnik I. klase	Virje, žena Emilija, s. Branislav, kćeri: Viktorija, Olivija, Ankica	Domobranska 2/I.	1934.08.29.	-
151	Tomac Šime	činovnik OUZOR-a	Virje, žena Anica	Kupska 48/I.	1934.10.01.	-
5	Tomašek Ivo	trgovački pomoćnik	Ferdinandovac	Kačićeva 9 a /V.	1934.08.29.	-
390	Tomerlin Stjepan	držani činovnik	Đurđevac, žena Katarina	Pantovčak 86	1937.06.23.	1942.06.00.
324	Tomić Antun	krojački obrtnik	Kapela kraj Bjelovara	Medulićeva 4 i Kačićeva 19	1946.07.02. i 1939.06.01.	1940.12.00.
15 i 441	Topolčić Lovro, *	viši kontrolor Direkcije drž. željeznica	Đurđevac, žena i kći	Ivkančeva 4	1934.10.06.	-
441 i 15	Topolčić Lovro	kao 15	Đurđevac	Ivkančeva 4	1939.02.28.	1941.VII.
339	Toth Anka	kućanica	Novigrad, muž Mihalj	Makančeva 4	1936.10.21.	1942.05.00.
493 P.	Trbuljak Ivan	mesarski pomoćnik	Đurđevac	Kruga 88	1940.04.20.	1942.02.00.
154	Trepotec Jakov, *	poštanski činovnik	Novigrad, žena Anka, sin Ivan	Livadićeva 8, Kraljevićeva 7, 1945. g.	1934. 10. 01.	1941.12.00.
152	Trnski Ivan	vlakovođa	Novigrad	Galovačka 7	1934.08.28.	-
473	Trnski Ivan	elektromonter	Novigrad	Baruna Jelačića	1940.02.25.	-
539	Trnski Ivan	elektrotehničar	Novigrad	Gundulićeva 25 i Petrova 117.	1940.11.03.	1941.04.00.
254	Triplat Alojz	porezni ekzekutor	Mali Bukovac	Deželićeva 16	1935.10.17.	-

584 P.	Tudja Andela	krojačica	Zagreb	Bisačka 10	1941.03.02.	1941.11.00.
413	Tuščaj Katarina	kućanica	Virje, kći Zora	Goljak 6	1934.08.29.	-
					i 1937.09.10.	
156	Tuščaj Martin	zidar	Virje, žena Zora	Goljak 6	1934.08.29.	1942.06.00.
155	Tuščaj Zora	kućanica	Virje	Goljak 6	1934.08.29.	-
158	Urbanić Stjepan	zvaničnik na željeznici	Gola, žena Katarina, djeca: Stjepan i Ivan	Sigečica V, br. 6.	1934.09.10.	-
163	Vadla Ivan	radnik	Mali Otok	Ilica 169	1934.09.01.	-
164	Vadla Đuro	stolar	Đelekovac, sin Đuka	Sv. Duh 39	1934.07.27.	-
162	Vadla Dragutin	staklarski pomoćnik	Mali Otok	Sv. Duh 39	1934.08.29.	-
160	Vadla Pavao	zidar	Koprivički Bregi	Sv. Duh 39	1934.08.29.	-
159	Vargović Ivan *	privatni namještenik	Novigrad, žena Barena	Livadićeva 8	1934.08.20.	-
190 P.	Veber Lujzika	-	Mali Bukovac	Kamenita 7	1935.03.07.	-
187	Vedriš Barica	kućanica	Novigrad	Kurelčeva 50	1935.03.07.	-
346	Vedriš Đuro	sekretar Savske financijske direkcije	Novigrad, žena Nina	Nikolićeva 14/III.	1936.11.07.	-
270	Vedriš Ignac	bravar	Novigrad	Nartska 5	1936.01.02.	-
48?	Vedriš Franjo	ing. kemije	Novigrad	Heinzelova 69	1942.04.00.	1942.12.00.
166	Vedriš Marko	mašinovođa	Novigrad	Radnička ul. 18 a	1934.09.15.	-
167	Vedriš Martin	kondukter na željeznici	Novigrad, žena Bara, sin Ivan, Stjepan i kći Mirica	Kuraltova 55	1934.08.28.	-
447 P.	Vedriš Martin I.	student	Novigrad	Mokrička 12	1939.05.16.	1941.12.00.
530 P.	Vedriš Martin II.	zvaničnik na željeznici	Novigrad	Kuraltova 27, Krešićeva 41, Krupićeva 83.	1940.09.01.	1940.12.00.
508 P.	Vedriš Mato	činovnik na željeznici	Koprivnica, žena Kata, djeca Marica i Vladimir	Banovac 138	1940.05.01.	-
146	Vedriš Stjepan	industrijalac	Novigrad	Heinzelova 69	1942.04.	1942.12.00.
383	Vilder Micika	kućanica, žena Wildera?	Mali Bukovac	Miramarska c. 5	1937.05.01.	-
165	Vinković Franjo	mašinovođa Drž. željeznica	Virje	Dubravkin trg 3.	1934.09.15.	1940.09.10.- umro
378	Vinković Josip. *	bankarski činovnik, i u Banskoj upravi, Vranicanijeva 3/II..	Virje	Brusinina 4, Podgorska 15,	1937.05.01.	1942.03.00.
575	Vraneš Ana	kućanica	Novigrad	Rapski odvojak na Peščenici	1941.02.16.	1942.07.00.
161 P.	Vraneš Milan	stolarski obrtnik	Novigrad, žena Ana, kći Ana	Vodovodna 3	1934.10.25.	-
440	Vranić Mira	kućanica	Đurđevac	Kukovićeva 4/I.	1939.03.04.	1941.04.00.
556 P.	Vrtarić Ivan	kolar	Zagreb, žena Ljubica, djeca: Verica, Mirica, Ivica	Stara Peščenica 36	1941.01.04.	1942.01.00.
333	Vručina Franjo	krojački obrtnik	Slanje kod Martijanca	Kurelčeva 1/II.	1936.09.05.	-
510 P.	Vuceković Mato	šef stanice u Kalinovcu	Jalžabet	Jalžabet	1940.04.22.	-
483 P.	Vugled Slavica	pomoćnik radnik	Krapinske Toplice	Nova Ves 25	1940.03.31.	1941.06.00.
140	Vujčić Aleksander	činovnik na željeznici	Bjelovar	Vodovodna 14	1935.02.20.	-
287	Vujčić Martin	kućevlasnik i časnik u mirovini	Virje, žena Katarina	Zupanova 18	1936.03.05.	-
290	Vuk Marija	krojačica	Veliki bukovac	Ilica 227	1936.02.09.	-
547	Vukovac Marija rođ. Šešerko	vlasnica radnje za pletenu robu u Illici 72	Kloštar	Filipovićeva 33	1940.12.01.	-

178	Vukovac Katica	kućanica	Novigrad	Plivska 1	1935.03.01.	1942.07.00.
246	Vunek Milan	poslovođa	Pitomača	Jelačićev trg 10/II.	1935.10.31.	-
377	Zadol Tonka	kućanica	Koprivnica	Palmotićeve 47	1937.05.01.	-
430 P.	Zajec Vjekoslav	klesar	Sv. Križ Začretje	Cetingradska 46	1938.07.28.	-
519	Zalar Franjo	prometnik	Bjelovar	Kalinovac na željez. stanicima	1940.09.15.	-
476	Zdeličan Andrija	postolarski pomoćnik	Budrovac	Opatovina 23	1940.03.10.	1940.07.00.
168	Zdunić Nikola	činnovnik Savske financijske direkcije	Koprivnica	Deželićeva 29	1934.08.31.	-
312	Zgorelec Slavko	državni činnovnik	Pitomača	Srebrnjak 8	1936.06.02.	-
380	Zorko Ivan	zidarski majstor	Đurđevac	Smodekova 1	1937.05.03.	-
366	Zupančić Marija	kućevlasnica	Virje	muž Josip	1937.02.03.	1942.06.00.
587	Žagar Ljudevit	pregledak Financijske Kontrole	Mučna Reka	Donja Stubica	1941.03.03.	1941.05.00.
22	Živko Andrija	gradski porezni kontrolor	Virje, žena Zlata, djeca Velimir, Vjera	Mlinarska 15	1934.08.25.	-
196	Živko Ignac	gradski namještenik	Čepelovac	Remete	1935.04.07.	-
169	Živko Ivan	činnovnik na željeznici	Virje, žena Magda, djeca Ivanka i Ozren	Strojarska 5/II., Paromlinska 4 i 10.	1934.08.24.	-
i 535	Živko Ivan	činnovnik na željeznici	Virje	kao 169.	1940.09.01.	1940.12.00.
i 169	Živko Jakob	postolar	Virje	Palmotićeve 58	1935.09.01.	-
306	Živković Anica	kućanica	Novigrad	Mesnička ul. 11	1936.05.05.	-
326	Žitnjak Martin	kućevlasnik	Repaš, žena Klara	Dugoselska ul.	1936.09.02.	-
313	Žižek Anka	krojačica	Kloštar - Pitomača	Vlaška 133	1936.07.02.	-
i 571	Žižek Anka	krojačica	Kloštar - Pitomača	Štosova 7/dvor.	1941.02.09.	-
i 313	Žižek Anka	krojačica	Kloštar - Pitomača	Štosova 7/dvor.	1941.02.09.	-
570	Žižek Ljubica	kućanica	Kloštar	Štosova 7/dvor.	1941.02.09.	-

Bilješka za tabelu:

1. Državni arhiv u Zagrebu, Opatička 29, fond društva "Podovac-Bilogorac". Kombinacija kartoteke i provjera s pristupnicama. Zbog neplaćanja članarine ili nekog drugog razloga neki su članovi dva puta ulazili u društvo i radi toga postoje i dva pristupna broja. Kao i cijela arhiva tako je i popis članstva vooden vrlo netočno, jer nikada nije postojao stalni tajnik društva a česte seobe društva nisu olakšale situaciju. Istakanutiji funkcioneri društva označeni su zvjezdicom. P označava podupirajućeg člana.

SUMMARY

Mira KOLAR DIMITRIJEVIĆ, Elizabeta WAGNER

CONTRIBUTION TO THE HISTORY OF ZAGREB ASSOCIATION "PODRAVAC-BILOGORAC" 1934 TO 1947

Cultural-humanitarian institution "Podravac-Bilogorac" was founded on 24th August, 1934 and continued its operation until early 1941, just to be abolished by a decision of the peoples' government in 1947. During its existence, around 650 people from Podravina joined in and influenced the creation of the contemporary city of Zagreb through their work and lives. As a civil, non-political association, it consisted of the most various elements, many of whom were women. In spite of great difficulties, this institution showed a rather wide range of activities in social, humanitarian and entertainment segments of life, although these activities depended strongly on many factors, primarily their premises that happened to be a restricting factor of their operations. The association was lovingly connected with the members' native countryside, that is Podravina between Ludbreg and Pitomača, with the Drava river boarder in the north and Bilogora hills in the south. The association was actually established as the pride of descendants of the Đurđevac Regiment and these descendants held the leading positions in the society. Because of that, the majority of members in the association came from Novigrad, Virje and Đurđevac, and considerably fewer were from Koprivnica, which ceased to be a military centre towards the late 18th century. Members from the area that belonged to the Civil Croatia were numerous as well, but not equally decisive in the leadership of the association, which was Croatian in character although their frontmen used an opportunistic policy towards the regime. That is the reason why the association became an asylum for some oppositional powers as well, be it communists or the Croatian Peasants' Party fans. The association passed their rules three times, which shows that they took every effort to survive, considering it important for Podravina people to stick together even in Zagreb.